

የወልቃይት የማንነት ጥያቄ - በታሪክና በህገ መንግስቱ

(ዘርአይ ወልደሰንበት)

[Horn Affairs](#)

<http://hornaffairs.com/am/2016/06/02/ethiopia-wolqait-identity-history-constitution/>

- 1. የማንነት ጥያቄ ባሕርይና ስለሚያስገኘው መብት
  - 1.1. የማንነት ጥያቄ ባሕርይ ና ጥያቄውን የማቅረብ መብት
  - 1.2 ስለ ብሄር ማንነት ዕውቅና ውጤት
  - 1.3 ስለብሄር ማህበረሰብ አባልነት
- 2. የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ
  - 2.1 የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ ባህርይና ጥያቄውን የማቅረብ መብት
  - 2.2 የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ (የድንበር ዉዝግብ) የሚፈታበት መንገድ
  - 2.3 የድንበር ዉዝግብ መወሰኛ መስፈርት
- 3. ታሪክ ቀመስ ዳሰሳ ባጭሩ
- 4. መደምደምያ

1. መግቢያ

የማንነት ጥያቄ ምንድን ነው? የድንበር አከላለል ለውጥ(የድንበር ዉዝግብ)ጥያቄስ ምንድን ነው? የኢትዮጵያ ህግስ እንዴት ነው የሚጠበቃው? የዚህ ማስታወሻ ዓላማ እነዚህን ጉዳዮች ስለሚመለከቱት የህግ ክፍሎች በማጥናትና ስለአተረጎማቸው አስተያየት በማቅረብ እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ነው። ከእነዚህ ባሻገር ይህ ማስታወሻ ስለ ትግራይ ህዝብ መልክዓ ምድራዊ አሰፋፈር ታሪካዊ ዳሰሳ ባጭሩ አድርጎልኩ።

ይህን ማስታወሻ ለመጻፍ ያነሳሱኝ ነገሮች የፌዴሬሽን ምክር ቤት የወልቃይት ሕዝብ የአማራ ብሔርተኝነት የማንነት ጥያቄ ተወካዮች ነን ባሉ ሰዎች በቀረበለት ዝ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀፅ 20 ድንጋጌ መሰረት የማንነት ጥያቄው በክልሉ በደረጃው ባሉ የአስተዳደር እርከኖች ታይቶ ውሳኔ ማግኘት የሚገባው በመሆኑ ጉዳዩ በትግራይ ክልል እንደታይ ብሎ በመወሰን ማስተላለፉ እና ማንነቱ ናቸው።፤ በዚህ የተነሳ ዋናው ጥያቄ የሆነውን የማንነት ጥያቄ ምንነትና የድንበር አከላለል ለውጥ(የድንበር ዉዝግብ)ጥያቄ ምንነት በመመርመር ስለአተረጎማቸው አስተያየት ማቅረብ የወደድኩኝ ሲሆን ወደዚህ ዝርዝር ጉዳይ ምልክታ ከመግባታችን በፊት ስለ ኢትዮጵያ ቀድሞ አገዛዞች መሰረታዊ ባህርይ እና ስለአሁኑ የኢትዮጵያ የፖለቲካ ስርአትና በኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገ መንግስት ስለ ሀገር ግንባታ የተቀመጡት ድንጋጌዎች መሰረታዊ ጽንሰ መጠነኛ ምልክታ ብናደርግ የማንነት ጥያቄ ባህርይና የብሔሮች መብቶች ፅንሰ ሃሳቦችን በሚገባ ለመረዳት የሚያስችለን ሁኔታ ይፈጥርልናል የሚል ተስፋ አለኝ።

በአዲስ አበባ ከተማ ከሰኔ 24 እስከ 28 ቀን 1983 ዓ.ም በተደረገው ጉባኤ አማካይነት ኢትዮጵያ በአዲስ መልክ የሽግግር ጊዜ እንዲኖራት ታስቦ የሽግግር ጊዜ ቻርተር ታወጀ። በዚህ ቻርተር መሰረት የኢትዮጵያ ብሔረሰቦች ሁሉ የራሱን ዕድል በራሳቸው የመወሰን መብት እንዲኖራቸውና ሲፈልጉም እንዲገነጠሉ እና ነፃ መንግስት እንዲያቋቁሙ ተፈቅዷል። ይህም ለኢትዮጵያ አዲስ የታሪክ ምዕራፍን ከፍቷል።

ቀጥሎም የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገ መንግስት የታወጀ ሲሆን ከዚህ ህገ መንግስት ውስጥ ከተደነገጉት መሰረታዊ መርሆዎች ሁሉ ዋነኛው ምሶሶ መርሆ የብሔሮች የራስ ዕድል በራስ የመወሰን መብት እስከ መገንጠል ነው። የዚህን ህገ መንግስታዊ መርሆ መሰረታዊ ይዘትና ከዚህ አኳያ የፌዴራሉ ህገመንግስት የደነገጋቸውን ድንጋጌዎችና ሌሎች የቤታችን ህጎችን በተሟላ መልኩ መገንዘብ ያሻል። ኢትዮጵያ የበርካታ ብሔሮች ሃገር ሆና ለብዙ ዘመናት ቆይታለች። በብሔሮች መካከል የሚፈጥረው አስተዳደራዊ ግንኙነት በየጊዜው በነበሩ አገዛዞች መልኩን እየቀያየረ የተፈጠረ ቢሆንም ሁሉም የቀድሞ የአገዛዝ ዘይቤዎች በመሰረታዊ ይዘታቸው ኢ-ዲሞክራሲያዊ፣ ጨቋኝና አድሎአዊ ነበሩ። ብሔሮች አንድነታቸውን በገዛ ፈቃዳቸው እንዲገልጹ ከማድረግ ይልቅ በግዳጅ አንድነታቸውን እንዲገልጹና እንዲጋቱ ለማድረግ የቻለውን ሁሉ ከመደረጉም በላይ ብሔሮች በዚህ ሁኔታ በአንድነት ስር በነበሩበት ጊዜ የየራሳቸውን ቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ እና መልክዓ ምድር በአጠቃላይ ብሔራዊ እሴቶቻቸውን ሆነ ተብሎ በአስተዳደራዊ መንገድ ወይም ግንኙነት እንዲያጡ ተሞክሯል። በአንዳንዶቹ ላይ ተሳክቷል። በሌላ አገላለፅ ከብሔር ማህበረሰቦች አንዳንዶቹ ወድመዋል። የአናርያ ግዛት ንጉስ ፈጠጋር፣ ደዋሮ እና ባሌ ከገፀምድር ጠፍተዋል። ታሪክ ያከበራቸው የበሻ፣ የደቦ፣ የቋራ፣ የሄራ፣ የፈላሻ እና የጋፋት ህዝቦች ጨርሶ አልቀዋል ወይም ከሌሎች በደም ተቀላቅለዋል ወይም ደግሞ እንደ አርጎባዎች፣ ባይሶዎች፣ በላዎችና ጋዲቶዎች ተቀነጣጥበው አንሰው የተረፉት በመቶ የሚቆጠሩ ናቸው። በእነዚህ አገዛዞች የተነሳ በዚያን ጊዜ በሰፊው የታወቁ ስፍር ቁጥር የሌላቸው የቦታ ስሞች ለምሳሌ እንደ ኩልጎራ፣ ዋዝ፣ ሶጋየአሉ ደብዛቸው ጠፍቷል።

የዚህ ጉራማይሌ ማህበረሰብ አባላት መትረፍ መቻላቸው እጅግ የሚያስደንቅ ነው። በተራሮችና በጅረቶች ከለላ ተጠብቀው በዘመኑ ከነበራቸው ችግርና በአከባቢያቸው ጉዳይ ተወጥረው የቀድሞ አባቶቻቸው በአዋስኗቸው ክፍለሃገራት እየኖሩ አብዛኞቹ ከነበሩበት ሳይነቃነቁ ቆይተዋል።

ሃገር ግንባታ (ምስረታ) ብሔሮች አንድነታቸውን በገዛ ፈቃዳቸው ባላቸውና በሚኖራቸው የጋራ ዓላማና ጥቅም፣ ባላቸው የወንድማማችነት መንፈስ ላይ ተመስርቶ እንዲገነባ ከማድረግ ይልቅ የብሔሮች ነባራዊ ህልውና እንደሌለ በመቁጠር፣ ባለማክበር፣ እንዳይኖሩ በማድረግ ጨቋኝ በሆኑ አስተዳደራዊ መሳሪያዎች በመጠቀም አገር ለመገንባት ተሞክሮ የብዙዎች ደም ፈሷል።

በዚህ አገር አጥፊ አካሄድ የተከፉ ብዙ ብሔሮች በቋንቋችን እንጠቀም፣ ባህላችንን እናንፀባርቅ፣ ታሪካችንን እንግለፅ፣ እናዳብር እንዲሁም በተወሰኑ ጉዳዮች ራሳችንን በራሳችን እናስተዳድር እና ተገደን ኢትዮጵያዊነትን ልንቀበል (ልንጋት) አይገባም በማለት ለዘመናት በተናጠልና በተደራጀ መንገድ እልህ አስጨራሽ ትግል አድርገው በስተመጨረሻ ግንቦት 20 ቀን 1983 ዓ.ም ድል አድርገው በኢትዮጵያ ውስጥ አዲስ ምዕራፍ ከፍተዋል።

የራሱን ዕድል በራስ የመወሰን መብት እስከ መገንጠል፣ የብሔሮች ጥያቄ በኢትዮጵያ የፖለቲካ መድረክ ብቅ ያለው ቻርተር ሆነ ህገመንግስቱ ሲፀድቅ አይደለም። ጥያቄው በንጉስ ኃ/ስላሴ ዘመነ መንግስት ጊዜም ሆነ በደርግ አገዛዝ ጊዜም የነበረ ጥያቄ ነው።

በዚህም የተነሳ ኢትዮጵያ ምናልባትም ከዓለም ተለይታ የራሷ የሆነ ከጥንታዊ ባህሏና ልማዷ ፅንሰ ሃሳብ ጋር የተዛመደ ህገመንግስት አውጃ በስራ ላይ በማዋል ላይ ትገኛለች። ይህም ኢትዮጵያ በቀረው የአፍሪካ አህጉር ከሚገኙት ክፉውን ከበጎ ሳይለዩ የውጭ ዓለም ያመጣውን የፖለቲካ አቋሞች በሁለንተናው አሜን ብሎ የመቀበል ልማድን አሸቀንጥራ በመጣል የራሷ የሆነ አዲስ የፖለቲካ አቋም ለመፍጠር ችላለች። በዚህም ከኢትዮጵያ ብሔሮች ጋር የማይስማሙ የውጭ ዓለም

ያመጣውን የፖለቲካ አቋሞች እንዲሁ ለስሙ ብቻ ሳይታሰብና ሳይጠና የኢትዮጵያ ብሔሮች ጥንታዊ የአገዛዝ ፅንሰ ሐሳብ በጠቅላላ እና ድንገተኛ የማድረግና የመቀበል ሲወርድ ሲዋረድ የነበረውን አስተሳሰብ ከመሰረቱ መቀየር ተችሏል።ይህ አይነት ድንቅ ስራ በአፍሪካ ከዚህ በፊት ያልተደረገ ሲሆን በኢትዮጵያ ባለፉት 25 ዓመት ለመፈፀም ተችሏል።

ልዩነትን በሰፊው የሚያቅፍና ሁሉን ጠቅሎ በማዕከል የማይዘው ይህ አዲስ ህገመንግስት በሚገባ በመከተልና በሰራ ላይ በህገመንግስቱ በተሰጠው ቅርፅ ልክ በማስፈፀም ኢትዮጵያ ከአሮጌ ወደ አዲስ ጎዳና መሸጋገር የሚፈጥረውን ችግርና አለመረጋጋት ለማቃለል ሰሙም ሰልቶች ያስፋልጋሉ፤ እንደምትችልም ተስፋ አደርጋለሁኝ። እዚህ ላይ አንድ ታዋቂ የሕግ ሊቅ ያለውን መጥቀስ እሻለሁኝ። ይህ ሊቅ አዲስ ህጋዊ ልብስ ምንም ተወዳዳሪ በሌላቸው የህግ ልብስ ሰፊዎች ቢሰፋም የማህበራዊ ኑሮን አካል መከሰከሱ የማይቀር ነው ብሏል። እነዚህ በአዲሱ ስርዓት የተነሳ የሚከሰኩላቸው ሰዎች አዲሱ ስርዓት የኢትዮጵያ ስልጣን ወደ ፊት መራመድና ዘመናዊ መሆን እንዲሁም መረጋጋት ላይ በዋናነት ችግር ያመጣል ብለው ሳይሆን አሮጌው ስርዓት ያስገኝላቸው የነበረ ቁሳዊና ሞራላዊ ጥቅም ዳግም አፈር ልሶ እንዳይነሳ በኮንክሪት መቃብር ስር ድንጋይ ተገተርሶ በመቀበሩ ነው። ለጊዜው እዚህ ላይ አቁመን ወደ ዋናው ጉዳዮችን ምልክታ እንግባ።

1. የማንነት ጥያቄ ባሕርይና ስለሚያስገኘው መብት

1.1. የማንነት ጥያቄ ባሕርይ ና ጥያቄውን የማቅረብ መብት

የማንነት ጥያቄ ምንድን ነው? ጥያቄውንስ የማቅረብ መብት ያለው ማን ነው? የማንነት ጥያቄን ለመወሰን የሚያስፈልጉ መስፈርቶች ምንድናቸው? ማንነት ዕውቅና ማግኘቱ ምንን ያገኛል? ጥያቄውን የመወሰን ስልጣን የማን ነው? የሚወስነውስ ምን ስነስርዓት በመከተል ነው ሚሉትን ጥያቄዎች በዝርዝር ከዚህ በታች መመልከት እንሞክራለን።

የኢትዮጵያ ሕገ መንግስትም ሆነ ሌላ የኢትዮጵያ ህግ **ማንነት (identity)** የሚለው ቃል ትርጉምን በጣም ግልፅ በሆነ ሁኔታ አይገልፁም። አንድ ሰው ብዙ ማንነቶች ሊኖሩት ይችላሉ፤ ይኖሩታልም። አንድ ማንነት በጉልህ የሚታየው ከሌላው ጋር ሲነፃፀር እንደመሆኑ መጠን፤ አንድ ሰው ወይም ቡድን ማንነቱን የሚገልፅበት መንገድ እንደሁኔታው ይለያያል። ጥያቄው ዜግነትን ሲከተል፤ ዜግነታዊ ማንነትን ያስቀድማል ማለት ነው። ብሔራዊ ማንነት የሚመለከት ከሆነ ብሔራዊ ማንነቱን ያንፀባርቃል። ብሔራዊ ማንነት (ethnic identity) በሁለት ይከፈላል። ይኸውም የብሔር ማህበረሰብ ማንነት(ethnic community identity)ና የብሔር ማህበረሰብ አባልነት (ethnic community membership)ተብሎ ይከፈላል።

በኢትዮጵያ በጠቅላላ አጠቃቀሙ መሰረት ማንነት(identity) አንድ ማህበረሰብ ራሱን ከሌሎች ለመለየትና ለማወቅ እንዲቻል ለማድረግ የሚጠቀምበት ብሔራዊ ማንነት (ethnic identity) ማለት ነው። በስልጤ የማንነት ጥያቄ ላይ የፌዴሬሽን ምክር ቤት በሰጠው ውሳኔ የማንነት ጥያቄ የሚባለው የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ መሆኑን ገልጿል።የማህበረሰብ ብሔራዊ ማንነት ቋንቋን ጨምሮ ባህልን፣ ማንነትን፣ ስነልቦናን እና በአብዛኛው የተያያዘ መልክዓ ምድርን መሰረት ተደርጎ የሚገኝ አቋም ነው። የብሔር ማህበረሰብ ማንነት በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ መሰረታዊ ቦታ አለው። ለዚህም ነው የኢትዮጵያዊነት ማንነት በብሔራዊ ማንነት ላይ የተመሰረተ ነው የሚባለው። የኢትዮጵያዊ ማንነት የሚኖረው በቅድሚያ የኢትዮጵያ ብሔራዊ ማንነት ሲኖር ነው። በመሆኑም በኢትዮጵያዊ ማንነትና በብሔራዊ ማንነት መካከል መቆራኘት (መቆላለፍ) አለ።

ለዚህ ፅሁፍ (አንቀፅ) ያህል **ብሔራዊ ማንነት** የሚለው ቃል በአንድ ማህበረሰብና በግለሰቦች መካከል በብሔራዊ ማንነት መለኪያዎች አማካኝነት የዘምድና ግንኙነትን ያመለክታል። ብሄራዊ ማንነት ከተጨባጭ ሁኔታዎችና ከምኞት (ከፍላጎት ወይም ከምርጫ) የሚገኝ አቋም ሲሆን አቋሙን የሚያገኘው በአብዛኛው በተያያዘ መልክዓ ምድር የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። **ብሔራዊ ማንነት ጥያቄ** ማለት በፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀፅ 39/5/ መሰረት የሚቀርብ **የብሔር ማህበረሰብ አቋም** (status) **ጥያቄ** ማለት ነው። አሁን የምንመለከተው በዋናነት ስለብሔራዊ ማንነት ነው። በቅድሚያ ስለብሔራዊ ቡድን (ማህበረሰብ) ማንነት እንመልከትና ለጥቆ ስለግለሰባዊ ብሔራዊ ማንነት ባጭሩ ምልክታ እናደርጋለን።

በአሁኑ ጊዜ አንድ የማህበረሰብ ልዩ ማንነት አንድ ወይም ሁለት ተግባሮችን ይፈጸም ይሆናል። አንደኛ የአንድ ማህበረሰብን ምንነት ለይቶ ያስታውቃል። ሁለተኛ ደግሞ የአንድን ማህበረሰብ ጠቅላላ ምንጭን ለይቶ ያስታውቃል። በዚህ አባባል መሰረት የብሔር ልዩነት የአንድን ማህበረሰብ የተለየ ምንጭ እንኳን ባይሆን ጠቅላላ ምንጭ ያመለክታል ሊባል ይችላል። ሆኖም ከዘመኑ የብሔር ፖለቲካ ማህበረሰብ ውስጥ ዋናው ተግባሩ አንድ የብሔር ማህበረሰብ ራሱን በማንነቱ በመመስረት ለመለየት ወይም ለማስታወቅ እንዲረዳው ማህበረሰቡ ከሌሎች ማህበረሰቦች ለመለየት እንደሚያስችለው ነው።

ለብሔራዊ ማንነት ጥያቄ (አቤቱታ) አግባብነት ያላቸው ህጎች ሁለት ናቸው። አንደኛው በህገመንግስቱ አንቀጽ 39/5/ የተደነገገው ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 19/1/፣ 20፣ 21 እና 22 ናቸው። እነዚህም የማንነት ጥያቄ ህጋዊ መሰረትና ምንጭ ናቸው። የፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀጽ 39/1/ ላይ እንደተጠቀሰው ማንኛውም የኢትዮጵያ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን እስከመገንጠል መብት ያለገደብ አለው። ይህ መብት ሁለት ነገሮችን የሚያጠቃልል ነው። በመጀመሪያ የኢትዮጵያ ብሔሮች በኢትዮጵያ ስር ሆነው በውስጥ ጉዳያቸው ራሳቸውን በራሳቸው በሰፊነት መልካዎ ምድር የማስተዳደር ሙሉ ስልጣን ያላቸው መሆኑን የሚያሳይ ነው። ሁለተኛው ደግሞ ማንኛውም ብሔር ያለ ገደብ በፈለገበት ጊዜ በህገመንግስቱ በተቀመጠው ስርዓት መሰረት ለመገንጠል (መነጠል) የሚችል መሆኑን ይገልጻል።

እዚህ ላይ ጥያቄው የዚህ መብቶች ባለቤት ማንነው? የሚል ነው። የነዚህ መብቶች ባለቤት ማን እንደሆነ በሕገመንግስቱ ከአንቀጽ 39/1/ እስከ /4/ ድረስ ተደንግጓል። በነዚህ ድንጋጌዎች መሰረት እያንዳንዱ የኢትዮጵያ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ የብሔር መብቶች ባለቤት መሆኑ ተመልክቷል። ለመሆኑ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ ማን ነው? ለሚለው ጥያቄ ምላሽ በህገመንግስቱ አንቀጽ 39/5/ ላይ ተቀምጧል። የዚህ ህገመንግስት አንቀጽ 39/5/ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ ለመባል ሊሟሉ የሚያስፈልጉ አምስት መስፈርቶች አስቀምጧል። እነዚህም ቋንቋ፣ ባህል፣ የህልውና አንድነት፣ የስነልቦና አንድነትና በአብዛኛው በተያያዘ መልካዎ ምድር መስፈሩ ናቸው። እነዚህን መስፈርቶች በሙሉ የሚያሟላ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብ ማንነት (አቋም) ያገኛል። ከነዚህ መስፈርቶች አንዱን ያላሟላ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብ አቋምን ጨርሶ ሊያገኝ አይችልም። የብሔር ማህበረሰብ አቋም ዕውቅና የማግኘቱ አስፈላጊነት የብሔር መብቶችን ለመጠቀም ነው። የብሔር ማህበረሰብ አቋም እውቅና ያላገኘ ማህበረሰብ የብሔሮች መብቶች ሊኖሩት አይችልም። በዚህ ክፍል ውስጥ የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ የሚወሰንበት መሰረታዊ መስፈርት/መስፈርቶች ምን እንደሆነ/ኑ ለመመልከት እንሞክራለን።

የኢ.ፌ.ዲ.ሪ. ህገመንግስት ህብረብሔራዊ ፌዴራሊዝም የመገንባት አቋም ወስዷል። ከዚህ ዓላማ ተነስቶ ስለብሄር ማህበረሰብ ማንነት (ባህርይ) በአንቀጽ 39/5/ ላይ ትርጉሜ ሰጥቶታል። የብሔራዊ ማንነት የዕውቅና ጥያቄ መሰረትም ይሄው የህገመንግስቱ አንቀጽ 39/5/ ነው። በዚህ ሕገመንግስቱ አንቀጽ 39/5/ መሰረት የብሔር ማህበረሰብ ተብሎ ዕውቅና ለማግኘት መሟላት ያለባቸውን አምስት መስፈርቶች አደራጅቷል። እነዚህም፡-

- ቋንቋ
- ባህል
- የሕልውና አንድነት
- የስነልቦና አንድነት
- በአብዛኛው በተያያዘ መልካዎ ምድር መኖር ናቸው።

የማንነት ዕውቅና ሊሰጥ የሚችለው ጥያቄ አቅራቢው ማህበረሰብ ከዚህ በላይ የተጠቀሱትን ተጨባጭ ሁኔታዎችና ተጨባጭ ያልሆኑ ሁኔታዎች አሟልቶ የተገኘ እንደሆነ ነው። ይህም ማለት ጥያቄው የሚወሰነው በገለልተኛ አካል አስተያየት እና በራሱ በጥያቄው አቅራቢ ህዝብ አስተያየት ነው ማለት ነው። ሆኖም የፌዴሬሽን ምክር ቤት በሰልጤ ህዝብ የማንነት ጥያቄ ላይ በሰጠው ውሳኔ የማንነቱ ይታወቅ ጥያቄ አከራካሪ በሆነ ጊዜ ጥያቄውን ያቀረበው ማህበረሰብ አባላት

በሚያደርጉት ቀጥተኛ ተሳትፎ በሕዝብ ውሳኔ መወሰን ይገባል ሲል ወስኗል። በዚህም ውሳኔ መሰረት አከራካሪ የሆነ የማንነት ጥያቄ ያለገለልተኛ አካል አስተያየት ጥያቄው በራሱ በጠያቂው ማህበረሰብ ግላዊ አስተያየት ሊወሰን ይገባል ማለት ነው። ይህ መሆኑ ደግሞ በአንቀፅ 39/5/ ላይ የተደነገጉትን ተጨባጭ የሆኑትን የቋንቋ፣ የባህል እና በአብዛኛው በተያያዘ መልክዓ ምድር የመኖርን መስፈርቶች ቸል መባላቸውን በግልፅ ያሳያል። ህገመንግስቱ እንደዚህ ዓይነት የማንነት ጥያቄዎች የማንነት ጥያቄ ባቀረበው ማህበረሰብ ህዝብ ውሳኔ ብቻ እንዲወሰኑ አንዳችም ድንጋጌ ላይ በግልፅ ሆነ በዝምታ የገለጸው ነገር የለም። ህገ መንግስቱ የመገንጠል ጉዳይና ክልል የማቋቋም ጉዳይ በህዝብ ውሳኔ በስተመጨረሻ እንዲወሰኑ ደንግጧል። ህገመንግስቱ በእነዚህ ጉዳዮች ላይ ህዝብ ውሳኔ ተደርጎ ይወሰን ማለቱ በምንም አመክንዩ የብሔራዊ የማንነት ጥያቄ በህዝብ ውሳኔ ብቻ ይወሰኑ ብሏል ሊባል አይችልም።

ህገመንግስቱ በአንቀፅ 39/5/ ላይ የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ (የብሔር ማህበረሰብ አቋም ጥያቄ) የሚወሰንባቸውን አምስት መሰረታዊ መስፈርቶች አስቀምጧል። ከእነዚህ አምስት መሰረታዊ መስፈርቶች ባህርይ መረዳት እንደሚቻለው የብሔር ማህበረሰብ አቋም ጥያቄ ሊወሰን የሚገባው ጠያቂው ማህበረሰብ አባላት በሚሳተፉበት ህዝብ ውሳኔ ብቻ ሳይሆን በገለልተኛ አካል ውሳኔም ጭምር ነው። በሌላ አነጋገር ህገ መንግስቱ የደነገገው የብሔራዊ ማንነት ጥያቄዎች በሶስተኛ ወገን ዳኝነትና በህዝብ ውሳኔ እንደወሰኑ ነው። ገለልተኛ አካሉ የሚወስነው ጠያቂው ማህበረሰብ የቋንቋ፣ የባህልና የአብዛኛው በተያያዘ መልክዓ ምድር መኖር መስፈርቶች መሟላት ወይም አለመሟላታቸውን ሲሆን ጠያቂው ማህበረሰብ ደግሞ በህዝብ ውሳኔ የሚወሰነው የማህበረሰቡ ህልውና አንድነትና የስነልቦና አንድነት ምን እንደሆነ ብቻ ነው። ምክንያቱም የቋንቋ፣ የባህልና የአብዛኛው በተያያዘ መልክዓ ምድር መኖር መስፈርቶች በህዝብ ውሳኔ ሊወሰኑ የሚችሉ ነገሮች ጨርሶ ባለመሆናቸው ነው። በአጠቃላይ የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ የሚወሰነው ከዚህ በላይ በተመለከተው አግባብ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ማግኛ/መወሰኛ መስፈርቶች በገለልተኛ አካል ውሳኔ እና በጠያቂው ማህበረሰብ ውሳኔ መሰረት በሙሉ አንድ ላይ ተሟልተው መገኘት ወይም አለመገኘት ላይ በመመስረት ነው። እነዚህ መስፈርቶች በሙሉ ተሟልተው ከተገኙ ጥያቄው ተቀባይነት አግኝቶ የብሔራዊ ማንነት ዕውቅና ይሰጣል አለበለዚያው ጥያቄው ተቀባይነት አጥቶ የብሔራዊ ማንነት ዕውቅና ይነፈጋል።

የመስፈርቶቹ አወሳሰን ቅደም ተከተል አለው። የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ በቀረበ ጊዜ በቅድሚያ የክልል ምክር ቤት ወይም በፌዴሬሽን ምክር ቤት ሦስት ተጨባጭ የሆኑ መስፈርቶች በሙሉ የተሟሉ ስለመሆኑ ጥልቅ ጥናትና ምርምር በማድረግ መወሰን አለበት። በዚህ አግባብ እነዚህ ሦስት መስፈርቶች በሙሉ ተሟልተው ያልተገኙ መሆኑ ከተወሰነ ወደ ቀጣዩ ህዝብ ውሳኔ መሄዱ አግባብነት የለውም። ወደ ህዝብ ውሳኔ የሚኬደው ከዚህ በላይ በተጠቀሰው አግባብ በወሳኙ አካል ሦስቱ ተጨባጭ መስፈርቶች ተሟልተዋል ተብሎ ከተወሰነ ብቻ ነው። በዚህ መልኩ ህዝብ ውሳኔ ተደርጎ ማህበረሰቡ ውሳኔን ከገለጸ በኋላ በጥያቄው ላይ ውሳኔ ይሰጣል።

የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ ዕውቅና የማግኘት ጥያቄ ብቻ ነው። ይህ እውቅና ማግኘት ደግሞ የብሔር መብቶችን ያጎናፅፋል። የብሔር መብቶች ደግሞ በመሰረታዊነት በፌዴራሉ ህገመንግስት በአንቀፅ 39 ከንዑስ አንቀፅ (1) እስከ (4) ድረስ ተዘርዝረዋል። እነዚህን የብሔር መብቶች ለማግኘት የግድ በቅድሚያ ማህበረሰቡ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ዕውቅና ማግኘት ይኖርበታል። በዚህም የተነሳ የብሔራዊ ማንነት ጥያቄና የብሔር መብቶች ጥያቄ ረገድ ልዩነት መኖሩን መገንዘብ ያስፈልጋል። የብሔር መብቶችን ማግኘት የሚቻለው የብሔር ማህበረሰብነት ዕውቅና ከተገኘ በኋላ በመሆኑ የብሔር ማህበረሰብ ዕውቅና ይሰጠኝ ጥያቄና የብሔር መብቶች ጥያቄ በአንድ ላይ ሊቀርቡ ጨርሶ አይገባም። ምክንያቱም ገና ያልተገኘ መብትን ልጠቀም ብሎ መጠየቅ የማይቻል በመሆኑ ነው።

እዚህ ላይ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ዕውቅና ማግኛ/መወሰኛ መንገዶችን ምን ምን እንደሆኑ መጠነኛ ቅኝት ማድረግ ተገቢ ይመስላል። እስከ አሁን ባለው ልምድ በተለያዩ መንገዶች እውቅና ሲሰጥ ቆይቷል። በመጀመሪያ የፌዴራሉ ህገመንግስት ራሱ በቀጥታ በስም እውቅና የሰጣቸው የብሔር ማህበረሰቦች ያሉ ሲሆን እነሱም በህገመንግስቱ አንቀፅ 47/1/ ላይ እንደተጠቀሱት ትግራይ፣ አማራ፣ ኦሮሞ፣ ሱማሌ፣ ቤንሻንጉል(በርታ)፣ ጉሙዝና ሐረሪ ናቸው። ከእነዚህ ውጭ ህገመንግስቱ በጥቅሉ እውቅና የሰጣቸው የብሔር ማህበረሰቦች እንዳሉ ከህገመንግስቱ፣ ከህገመንግስቱ ማብራሪያና ከህገመንግስቱ ቃለ ጉባኤዎች በመመልከት መገንዘብ ይቻላል። በ1987 ዓ.ም የህገመንግስቱ ማብራሪያ ላይ በደቡብ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ህዝቦች ክልል ውስጥ 45 የብሔር ማህበረሰቦች እንዳሉ ጠቅሷል። በዚህም ነው። በህገመንግስቱ

አንቀጽ 47(2) ላይ በህገመንግስቱ አንቀጽ 47(1) ስር በተመለከቱት ዘጠኝ ክልሎች ዉስጥ የተካተቱት ብሔሮች በማናቸውም ጊዜ የየራሳቸውን ክልል የማቋቋም መብት አሏቸው ተብሎ የተገደነገገው። በዚህኛው መንገድ የብሔር ማህበረሰብ አቋም (status) ዕውቅና የሚሰጠው/የሚገኘው ማህበረሰቡ አቤቱታ/ጥያቄ ባላቀረበበት ሁኔታ ነው።

ሁለተኛው የብሔር ማህበረሰብ አቋም (status) ዕውቅና ማግኛ/መወሰኛ መንገድ የእውቅና ጥያቄ አንድ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ያላገኘ ማህበረሰብ የእውቅና ጥያቄውን በቅድሚያ በሰፈረበት መልክዓ ምድር ውስጥ ለሚገኘው ክልላዊ ምክር ቤት በማቅረብ ነው። የብሔራዊ ማንነት ጥያቄው በቀረበ ጊዜ ጥያቄው አከራካሪ እንዳልሆነ በክልሉ ምክር ቤት በታመነ ጊዜ ያለህዝብ ውሳኔ በሚመለከተው ክልል ምክር ቤት ዕውቅና ሊሰጠው ይችላል። በዚህ አግባብ መሰረት የአማራ ብሔራዊ ክልላዊ ምክር ቤት በቅማንት የብሔር ማህበረሰብ አቋም ጥያቄን ያለህዝብ ዉሳኔ እውቅና ሰጥቷል። ጥያቄው አከራካሪ መሆኑ በሚመለከተው የክልል ምክር ቤት በታመነ ጊዜበሌላ በኩል የብሔራዊ ማንነት አቤቱታ በህዝብ ውሳኔ አማካኝነት ሊወሰን ይችላል። በዚህኛው መንገድ ደግሞ የስልጤ የማንነት ጥያቄ በህዝብ ዉሳኔ ተቀባይነት አግኝቷል።

የብሔር ማህበረሰብ አቋም (status) ዕውቅና አቤቱታው በህዝብ ውሳኔ ይወሰን ቢባል ማነው የህዝብ ውሳኔው ላይ ተሳትፎ የሚያደርገው የሚለው ጥያቄ የመጀመሪያ ጥያቄ ነው። ሌላኛው ደግሞ የአመራረጣቸውን ሁኔታ እንዴት ነው የሚለውም መሰረታዊ ጥያቄ ይመስላል። ለምሳሌ የወልቃይት የአማራ ብሔርተኝነት ጥያቄ ብሎ ነገር አለ ቢባልና ጥያቄው በህዝብ ውሳኔ ይወሰን ቢባል ምናልባትም በህዝብ ውሳኔው ላይ ሊሳተፉ የሚችሉት በወልቃይት የሚኖሩ አማራዎች ብቻ ናቸው ወይስ በመላ አገሪቱ የሚገኙ አማራዎች ናቸው ወይስ በወልቃይት ወረዳ ዉስጥ የሚገኙ ማናቸውም ነዋሪ ኢትዮጵያዊን ናቸው?። የእነዚህ አመራረጣቸውም ለክልሉ የተተወ እንደሆነ የፌዴሬሽን ምክር ቤት በስልጤ የማንነት ጥያቄ ላይ አመልክቷል፡

ከዚህ ባሻገር፣ የፌዴሬሽን ምክር ቤት አከራካሪ ባልሆነ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ላይ በራሱ ተነሳሽነት እውቅና ሲሰጥ ቆይቷል። እንዲሁም በህገመንግስቱ አንቀጽ 62/3/ መሰረት አከራካሪ በሆኑ የብሔር ማህበረሰብ ዕውቅና ጥያቄ ላይ የመጨረሻ ዕውቅና የመስጠት ስልጣን አለው።

በአጠቃላይ የማንነት ፅንሰ ሐሳብ ልዩ መሆኑ ነው። በሌላ አገላለጽ የአንድ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ለማግኘት ዋና ተፈላጊ ነገር ልዩ (distinctiveness) መሆኑ ነው። የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገመንግስትና የክልሎች ህገመንግስት ይህን ተፈላጊ ነገር የያዙትንና ያልያዙትን ማህበረሰቦች የሚለዩ ደንቦችን አደራጅቷል። በዚህም መሰረት አንድ የብሔራዊ ማንነት ዕውቅና ይሰጠኝ ጥያቄ መቅረብ ያለበት ጠያቂው አካል ከሌሎች ዕውቅና ካገኘ የኢትዮጵያ ብሔር ማህበረሰቦች የተለየ የሆነ እንደሆነ ብቻ ነው። አንድ ማህበረሰብ ልዩ ባህሪ አለው ወይም የተለየ ነው ብሎ የሚወሰነው በአንቀጽ 39/5/ ስር በተቀመጡት አምስት መመዘኛዎች (መስፈርቶች) ነው። እነዚህም መስፈርቶች ቋንቋ፣ ባህል፣ ማንነት፣ የስነልቦና አንድነትና መልክዓ ምድር ናቸው። ህገመንግስቱ የማንነት ጥያቄን በተመለከተ ካስቀመጣቸው አምስት መስፈርቶች ሦስቱ ማለትም ቋንቋ፣ ባህልና መልክዓ ምድር ተጨባጭ (የሚዳሰሱ) ሁኔታዎች ሲሆን ማንነት ደግሞ ከፊል ተጨባጭ እና ከፊል ተጨባጭ ያልሆነ ሁኔታ ነው። አምስተኛው መስፈርት የስነልቦና አንድነት ሲሆን ይህ በግልፅ የማይጨበጥ ሁኔታ (subjective condition) ነው።

በመሆኑም ህገመንግስቱ የማንነት ጥያቄን በተመለከተ ካስቀመጣቸው መመዘኛዎች ውስጥ ተጨባጭ የሆኑ ሁኔታዎች በሙሉ በገለልተኛ ሰው አስተያየት የሚመጡ ሲሆኑ ተጨባጭ ያልሆኑ ሁኔታዎች ደግሞ በገለልተኛ ሰው አስተያየት የሚመጡ ሳይሆን ጠያቂው ማህበረሰብ በራሱ የሚመጥነው ሁኔታ ነው። ማህበረሰቡ ልዩ መሆኑን ካረጋገጠ ወይም መሆኑ ከተረጋገጠ ልዩነት ማህበር ወይም የትብብር ምልክት ሆኖ ያገለግላል።

በአጠቃላይ የማንነት ፅንሰ ሐሳብ ልዩ በመሆኑ በኢትዮጵያ ውስጥ በአንድ የብሔር መብቶች ለመጠቀምና ልዩነታቸውን ለመጠበቅ የሚፈልጉ የብሔር ማህበረሰብነት ዕውቅና ያላገኙ ማህበረሰቦች በቅድሚያ የማንነት ዕውቅና ይሰጠን ጥያቄ (አቤቱታ) በየደረጃው በሚመለከታቸው የክልልና የፌዴራል አስተዳደሮች ዘንድ በማቅረብ እውቅና በማሰጠት ማስታወቃቸው የግድ ነው። ዕውቅና ላልተሰጣቸው ማህበረሰቦች የብሔር መብቶችን ከመስጠታችን በፊት ማህበረሰቦች ልዩ (ብሄር) መሆናቸውን ስልጣን ባለው አካል ማረጋገጥ አለባቸው። በብሔር መብቶች ለመጠቀም መኖር የሚባል ልዩ

መሆን ሁኔታ የብሔር መብቶች በሚገባ እንዲጠበቁ ሲፈለግ እውቅና ማግኘት ይኖርባቸዋል። ይህም በዕውቅና ሰጪ አካላት አማካኝነት ለዕውቅና የቀረበው ማንነት በስራ ላይ በቀደምት መዋል አለመዋል ለማረጋገጥ የሚደረገውን ማጣራት (ቁጥጥር) ሊጨምር ይችላል የሚለውን ጠቅላላ ድንጋጌ የሚደግፍ ያደርገዋል። ይህ ሁኔታ እንዲሟላ በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ ላይ ተጠይቋል። እንዲሁም በጥቅም ላይ መዋሉ በጣም የሚደገፍ ነው። ዕውቅና ማስጠንቀቂያ የብሔር ማህበረሰቡን ልዩ መሆን ህዝብ እንዲያውቀው ከመርዳቱም በላይ ሌሎች ሰዎችን የመንግስት አካላት ልዩነቱን አውቀው እንዲያከብሩ ማስጠንቀቂያ ሊሆን ይችላል። ከዚህም በላይ ህግ እንደመሆኑ መጠን የመንግስት አስተዳደሮች የብሄር ማህበረሰብ መብቶችን በሚመለከቱበት ጊዜ ዋጋ ሊሰጡት የሚገባ ጉዳይ ነው።

ስለሆነም እውቅና ይሰጠው የተባለው ማንነት በሃገሪቱ በየትኛውም ክፍል በሚገኝ መልክዓ ምድር ውስጥ የሰፈረ ማህበረሰብ እውቅና የተሰጠው ከሆነ ይህ እውቅና ያገኘው የብሔር ማህበረሰብ ከሰፈረበት መልክዓ ምድር ውጭ የሚገኝ ማናቸውም ማህበረሰብ ይህንን ማንነት እንዳለኝ እውቅና ይሰጠኝ ብሎ የሚያቀርበው የማንነት ጥያቄ ሊኖር አይችልም።

ይህ ከሆነ፡ የወልቃይት ሕዝብ የአማራ ብሔርተኝነት ጥያቄ ብሎ ነገር እንዴት ሊቀርብ ይችላል? የአማራ የብሔር ማህበረሰብነት አስቀድሞ በህገመንግስቱ አንቀፅ 47/1/ |3/ ዕውቅና የተሰጠው ጉዳይ ነው። ህገመንግስቱ ከዚህ አልፎ የአማራ ብሔር ማህበረሰብ ክልል የመመስረት መብቱን ጥያቄ ማቅረብ ሳያስፈልገው በራሱ አክብሮታል። ይህንንም የአማራ ክልል ከሚለው ስያሜ እና ከህገመንግስቱ አንቀፅ 47/2/ መሰረታዊ መንፈስና ይዘት መገንዘብ አዳጋች አይደለም። በዚህ መሰረት ህገመንግስቱ ከፀደቀበት ጊዜ አስንቶ እስከ አሁን የብሔር እውቅና አግኝቶ የብሔር መብቶችን በመጠየቅ እያጣጣመ ያለ የብሔር ማህበረሰብን ማንነት በሌላ ክልል ውስጥ በተከለለ መልክዓ ምድር ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ መሰረት ዕውቅና ያገኘው ማንነትን ዕውቅና ይሰጠን ብለው ሊጠይቁ የሚያስችላቸው መብት የላቸውም።

የወልቃይት ሕዝብ የአማራ ብሔርተኝነት የማንነት ጥያቄ፤ የጥያቄ አገላለፅ እንደሚያሳየው የወልቃይት ሕዝብ የማንነት ዕውቅና ሊያሰጠው የሚችል ልዩ ማንነት የለውም። የማንነት ጥያቄው ከጥያቄ አገላለፅ እንደሚያሳየው በወልቃይት መልክዓ ምድር ውስጥ የሰፈረ የወልቃይት ሕዝብ የአማራ ብሔርተኝነት እውቅና ይሰጠው የምል ነው። የአንድ የማንነት ጥያቄ ዋና ተፈላጊ ባህርይ ልዩ መሆኑ ነው። የፌዴራሉ ህገመንግስት ይህን ዋና ተፈላጊ ባህርይ ጠያቂው አካል ያለው መሆን አለመሆኑን የሚለይበትን ደንብ በአንቀፅ 39/5/ ላይ አደራጅቷል።

አንድ ማህበረሰብ ልዩ ያልሆነ የማንነት ጥያቄ ያቀረበ እንደሆነ ይህ ማንነት ተፈላጊውን ልዩነት የማያሟላ በመሆኑ የማንነቱ ጥያቄ ተቀባይነት አግኝቶ ዕውቅና ሊሰጠው አይችልም። አንድ የማንነት ጥያቄ ልዩነቱን ያጣ ከሆነ ከመነሻው ሊቀርብ አይችልም፤ ከቀረበም ተቀባይነት ሊያገኝ አይችልም። ለዚህም ነው ጥያቄው በፅሁፍ መቅረብ አለበት እንዲሁም ፅሁፉ በአንቀፅ 39/5/ ላይ የተመለከቱት መስፈርቶች የተሟሉ መሆኑን በማሳየት መቅረብ ይገባዋል ተብሎ በስልጤ ህዝብ የማንነት ጥያቄ ላይ የፌዴሬሽን ምክር ቤት የወሰነው።

በኢትዮጵያ ፌዴራሪ ህገመንግስት መሰረት የብሔር ማንነት ጥያቄ (አቤቱታ) ማቅረብ መብት ያለው ማን ነው? እዚህ ላይ አንድ ወገን የማንነት ጠያቂ ሆኖ ለመቅረብ የሚጠይቀውን መመዘኛ አንስተን በሰፊው እንመለከታለን። በህገመንግስት አንቀፅ 39/5/፣ 62/3/ እና በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀፅ 19/1/ ላይ ጠያቂው ወገን ለጥያቄው መነሻ በሆነው ነገር ወይም ክስ በተመሰረተበት ጉዳይ ላይ መብት ያለው ካልሆነ በስተቀር የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ ማቅረብ አይፈቀድለትም በማለት ተደንግጧል። የዚህ መርህ ጠቀሜታ አንድ መብት ከተጎናፀፈው ሰው በቀር ሌላ ሰው/ሰዎች ጥያቄ እንዳያቀርቡ ለማድረግ ነው።

የዚህ መርህ ሌላኛው ጠቀሜታ የማንነት ጥያቄ ጉዳይ በተመለከተ ራሱ ባሉጉዳዩ ነው አቤት ማለት ያለበት መሆኑ ነው። በዚህም በአንድ ማንነት ጉዳይ ላይ ሁለት ጊዜ ጥያቄ እንዳያቀርብ ለማድረግ ይረዳል። የማንነት ጥያቄ የመብት ማስከበር ጉዳይ በመሆኑ በጉዳዩ ላይ መብት ከመነሻው ከሌለው መብት ማስከበር ብሎ ነገር የለም። በትግራይ ክልል ውስጥ የሚኖሩ የአማራ ተወካዮች ነገ ባዬች በምንም መልኩ የማንነት ጥያቄ የማቅረብ መብት የላቸውም። የብሔራዊ ማንነት ጥያቄ የማቅረብ መብት የሌለው ወገን የማንነት ጥያቄ ከመነሻው እንዳያቀርብ ማድረግ ቢያንስ ሁለት ጠቀሜታዎች አሉት። አንደኛው መብት የሌለው ሰው መብቱ ይከበርልኝ ብሎ ቢጠይቅ የጊዜና የሃብት ብክነትን ከማስከተሉ በቀር በሂደቱ

በስተመጨረሻ የሚጠይቀውን ዳኝነት በህገመንግስቱ በተቀመጠው መልክ ቅርፅ አግባብ ሊያገኘው አይችልም። የማንነት ጥያቄ ዕውቅና የማግኘት ጥያቄ ብቻ ነው። የጥያቄው መፍትሔ ሊሆን የሚችለው ዕውቅና መስጠት ወይም ዕውቅና መንፈግ ነው። ይህ በስተመጨረሻ የሚወሰን መሆኑ እንደተጠበቀ ሆኖ የማንነት ጥያቄ ጠያቂ ወገን ጥያቄ የሚያቀርብበት የጥያቄ ምክንያት ሊኖረው እንደሚገባ መገንዘብ ያስፈልጋል። ይህ የጥያቄ ምክንያት የማንነት ጥያቄን አስመልክቶ በሚቀርበው ፅሁፍ (ማመልከቻ) ላይ ቢያንስ በፍሬ ነገር ረገድ ተዘርዘርና ተብራርቶ መገለፅ ይኖርበታል። የማንነት ጥያቄ ማመልከቻ አመልካቹ መብቱን የሚጠብቅበትን በአጭሩ የያዘ መሆን አለበት። በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀፅ 2/1/ ድንጋጌ መሰረት የማንነት ጥያቄን በሚመለከት በሚቀርብ ፅሁፍ ላይ የጥያቄው ይዘት በዝርዝር የሚያሳይ መሆን አለበት ወይም ዋና ዳኝነት የተጠየቀበትን ፍሬ ነገሮች በአጭሩ መገለፅ አለበት። ይህ ካልተገለፀ ጥያቄው ከመጀመሪያው ወደ ጥያቄው ፍሬ ጉዳይ ሳይገባ የጥያቄ ህጋዊ ምክንያት የለውም ተብሎ ውድቅ ሊደረግ ይገባል።

በዚህም ራሱ ጠያቂው ወደ ጉዳዩ ዳኝነት ቢገባ የሚያባክነው ጊዜ፣ ጉልበትና ሃብት እንዲጠብቅ ያደርጋል። በሌላ በኩል የማንነት ጥያቄው የሚመለከተው ክልል መንግስት በእንዲህ አይነት ጥያቄ የተነሳ ከሚያባክነው ጊዜ፣ ጉልበትና ሃብት ተጠብቆ ጊዜውን ጉልበቱንና ሃብቱን በሙሉ በልማት ስራ ላይ እንዲያውለው ያስችላል። ሁለተኛ እንዲሁም ጉዳዩን የሚዳኘው አካል የጥያቄው መሰረት የሆነ መብት የሌለ መሆኑን ከማመልከቻው በሚገባ መረዳት በተቻለ ጊዜ ውድቅ ማድረግ ሲገባው ወደ ዋናው ጉዳይ በመግባት ሂደቱን በማስቀጠል ከወሰደው ጊዜ፣ ጉልበትና የህዝብ ሃብት ብክነት መጠበቅ ይቻላል።

ይህ ካልሆነ የህግ የበላይነት ሊሰፍን አይችልም። ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር አደጋ ላይ ይወደወቃል ዕድገትም የሚታሰብ አይሆንም። የህግ የበላይነት (Rule of law) የሚሰፍነው ዜጎች፣ ቡድኖችና ባለስልጣናት ህጎችን ሲያከብሩ ነው። የህጎች መከበር ግለሰቦች ሆኑ ቡድኖች ለህግ ተገኝተውና በህግም ፊት እኩል መታየታቸውን ያረጋግጣል እንዲሁም ማንም ሰው ወይም ቡድን ከህግ ውጭ በዘፈቀደ በባለስልጣኖችም በሆነ በሌሎች ግለሰቦች ወይም ቡድኖች መንገላታት እንዳይደርስበት/ እንዳይደርስባቸው ይከላከላል። ይህን ዓላማና ግብ መሰረት አድርጎ ነው ፍትህ የማግኘት መብት መቃኘት ያለበት። በዚህም አስተሳሰብ በቀላል ወጪ ጥራት ያለው ፍትሕ የማግኘትን መብት እውን ለማድረግ ይቻላል።

እርግጥ ነው አንዳንድ ጊዜ ልዩ በሆኑና በህግ መጠበቅ ባላቸው ማንነቶችና ልዩ ባልሆኑ ማንነቶች መካከል ያለው መለያየት በጣም ግልፅ ባለመሆኑ ወይም መለያየቱን ባለመረዳት የወልቃይት ህዝብ የአማራ ብሔርተኝነት የማንነት ጥያቄ አስከትሏል፡ ፡ ህገመንግስቱ እንደሚለው በአንድ የማንነት ዕውቅና በማግኘት የብሔሩ መብቶች የመጠቀም መብትን የያዙት የብሔር መብቶች በህገመንግስቱ በተቀረፀላቸው ቅርፅ ልክ መሰረት ይተዳደራሉ። የማንነት ጥያቄ ጉዳዮችን የሚመለከት በአሁኑ ጊዜ ስራ ላይ የዋለ ዝርዝር የኢትዮጵያ ልዩ ህግ የለም። እርግጥ ነው፤ የክልሎች ህገመንግስት በዚህ ረገድ መብት ካጎናፀፈ ሊጠይቁ ይችላሉ። ለምሳሌ የአሮሞ ማህበረሰብ በአማራ ክልል ውስጥ ዕውቅና ተሰጥቶት የራሱ የብሔረሰብ ዞን ያቋቋመው በፌዴራል ህገመንግስት መሰረት መብት ኖሮት ሳይሆን የአማራ ብሔራዊ ክልላዊ መንግስት ህገመንግስት በዚህ ረገድ ዕውቅና የሰጠው በመሆኑ ነው።

ከዚህ ውጪ፤ አስቀድሞ ዕውቅና ያገኘን ና ልዩ ያልሆኑ ማንነት ዕውቅና ይሰጠው ብሎ በሌላ ክልል ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ሊጠይቁ መብት የላቸውም። ይህም ክርክር ቢያንስ በአራት ህገመንግስታዊ መሰረቶች ላይ የተመሰረተ ነው። ይኸውም፡-

የአንድ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብ አቋም ለማግኘት ዋና ተፈላጊ ነገር ልዩ (distinctiveness) መሆኑ ነው። የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገመንግስትና የክልሎች ህገመንግስት ይህን ተፈላጊ ነገር የያዙትንና ያልያዙትን ማህበረሰቦች የሚለዩ ደንቦችን አደራጅቷል። አንድ ማህበረሰብ ልዩ ያልሆነ የማንነት ጥያቄ ያቀረበ እንደሆነ ይህ ማንነት ተፈላጊውን ልዩነት የማያሟላ በመሆኑ የማንነቱ ጥያቄ ተቀባይነት አግኝቶ ዕውቅና ሊሰጠው አይችልም። አንድ የማንነት ጥያቄ ልዩነቱን ያጣ ከሆነ ከመነሻው ሊቀርብ አይችልም፤ ከቀረበም ተቀባይነት ሊያገኝ አይችልም። ለዚህም ነው ጥያቄው በፅሁፍ መቅረብ አለበት እንዲሁም ፅሁፉ በአንቀፅ 39/5/ ላይ የተመለከቱት መስፈርቶች የተሟሉ መሆኑን በማሳየት መቅረብ ይገባዋል ተብሎ በስልጤ ህዝብ የማንነት ጥያቄ ላይ የፌዴሬሽን ምክር ቤት የወሰነው።

ሁለተኛው ዕውቅና ይሰጠው የተባለው ማንነት ከዚህ ቀደም ዕውቅና ያልተሰጠው መሆን አለበት። ጥያቄው አስቀድሞ ዕውቅና ያገኘ የብሔር ማንነትን የሚመለከት በመሆኑ በድጋሚ ዕውቅና ሊሰጠው የማይገባ በመሆኑ ነው። ይህንንም ከቅማንትና ከስልጤ ጉዳዮች እና ውሳኔዎች መመልከት ይቻላል። የስልጤና የቅማንት ብሄራዊ ማንነት ጥያቄዎችና አወሳሰናቸው ይህንኑ ያሳያል። በዚህም መሰረት የስልጤና የቅማንት ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብነት አቋም እውቅና አግኝተዋል። የቅማንት ማህበረሰብ ሆነ የስልጤ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብ ዕውቅና ይሰጠን በማለት ጥያቄ ያቀረቡት ከዚህ ጥያቄ በፊት የቅማንት ሆነ የስልጤ ማህበረሰብ የብሔር ማህበረሰብነት ዕውቅና ያላገኘ በመሆኑ ነው። ከእነዚህ ሁለት የማንነት ጥያቄዎች መገንዘብ እንደሚቻለው የማንነት ጥያቄ ሊኖር የሚችለው ሆነ ተቀባይነት የሚኖረው የተጠየቀው የብሔር ማህበረሰብ ማንነት ከዚህ ቀደም እውቅና ያላገኘ እንደሆነ ብቻ ነው። አስቀድሞ የብሔር ማህበረሰብነት እውቅና ያገኘ ማንነት በድጋሚ እውቅና ይሰጠን ብሎ መጠየቅ ጨርሶ እንደሚቻል ከህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ እና የፌዴሬሽን ምክር ቤት በስልጤ እና በቅማንት ጉዳይ ከሰጠው ውሳኔ እንዲሁም የደቡብና የአማራ ክልሎች በቅማንትና በስልጤ ጉዳይ ከሰጧቸው ውሳኔዎች እና ከእነዚህ ጥያቄዎች ባህርይ መረዳት ይቻላል።

የብሔር መብቶች ከሰብአዊ መብቶች የሚለዩት የብሔር መብቶች ቡድናዊ (ማህበረሰባዊ) መብቶች በመሆናቸው ነው። ሰብአዊ መብት ግን ግለሰባዊ ነው። የቡድን/የማህበረሰብ መብት ሲባል መብቱ በአንዴ በጋራ የሚሰራበት ማለት ነው። የህገመንግስቱ አንቀፅ 39/1/፣ 3/ እና 5/ እንደሚያስገነዝበው በአብዛኛው በተያያዘ መልኩ ምድር የሚኖሩና የብሔር ማህበረሰብ ባህርይ የሚያሳይ እያንዳንዱ የብሔር ማህበረሰብ በሰፈረው መልኩ ምድር ውስጥ ራሱን በራሱ የማስተዳደር መብት መብት አለው። እንዲሁም በፈለገው ጊዜ ከኢትዮጵያ መንጠል ከፈለገ የሰፈረበትን መልኩ ምድር ይዞ የመንጠል መብት አለው። ለዚህም ነው የህገመንግስቱ መግቢያ #እኛ የኢትዮጵያ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦች፣ ህዝቦች – – – የየራሳችን መልኩ ምድር አሰፋፈር የነበረንና ያለን – – ; በማለት የተጠቀሰው።

ከዚህ በላይ፣ በተጠቀሱት ድንጋጌዎች መሰረት የብሔር መብቶች የድንበር ባህርይ አላቸው ማለትም በድንበር የተወሰኑ (territorial approach to ethnic rights) ናቸው። የወልቃይት መልኩ ምድር ውስጥ የሰፈረው ህዝብ በህገመንግስቱ አንቀፅ 39 /3/5/ እና 46/2/ መሰረት የትግራይ ማንነት ባህርይ የሚያሳይ መሆኑ ታምኖበት ከሽግግር ዘመኑ አንስቶ እስከ አሁን ድረስ ለግማሽ ክፍለ ዘመን በትግራይ ክልል ውስጥ ተከልሎ የሚገኝ ምድር ነው። በመሆኑም በዚህ ክልል ውስጥ የሚገኙ የአማራ ተወላጆች በፌዴራሉ ህገመንግስት ሆነ በትግራይ ህገመንግስት መሰረት የአማራ ማንነት እውቅና ይሰጠን ብለው የመጠየቅ ህገመንግስታዊ መብት የላቸውም። ዕውቅና የማግኘት መብት የሌላቸው በመሆኑ በትግራይ ክልል ውስጥ የሚገኙት የአማራ ብሔር መብቶች ሊኖሩ አይችሉም፤ በትግራይ ክልል ውስጥ የሚጠቀሙበትም የአማራ ብሔር መብቶች የሉም።

የብሄር መብቶች በብሄሩ መልኩ ምድር ወይም ክልል የተወሰኑ ናቸው። የብሄር የራሱን እድል በራሱ የመወሰን መብት እስከመገንጠል ለመጀመሪያ ጊዜ በኢትዮጵያ ውስጥ ዕውቅና የተሰጠው በሽግግሩ ቻርተር ነው። የብሄሮችን የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን መብት እስከ መገንጠል ተቋማዊ ለማድረግ ሲባል በሽግግር ጊዜ በወጣው አዋጅ ቁጥር 7/1992 አማካኝነት ብሄሮች የየራሳቸውን ክልል በሰፈሩበት መልኩ ምድር ወሰን ውስጥ ሊመሰርቱ እንደሚችሉ ተደንግቧል። ይህም ማለት ክልሎች የሚደራደሩት በዋናነት በማንነት ላይ ነው ማለት ነው። የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገመንግስትም ከቻርተሩ ጋር ተመሳሳይ የሆነ አቋም ይዟል። የኢትዮጵያ ፌዴራሊዝም ብሄር ተኮር ፌዴራሊዝም ነው የሚባለውም ክልሎች የሚደራጁት በማንነት ላይ በመሆኑ ነው። ይኸውም በህገመንግስቱ አንቀፅ 47/1/ እና 47/2/ ላይ ተመልክቷል። አንቀፅ 47/1/ ዘጠኝ ክልሎች የጠቀሰ ሲሆን እነዚህም ትግራይ፣ አማራ፣ ኦሮሚያ፣ አፋር፣ ሶማሌ፣ ቤኒሻንጉል ጉሙዝ፣ የደቡብ ብሔሮች ብሔረሰቦች፣ የሀረር ሕዝብ ክልል እና የጋምቤላ ክልል ናቸው። የክልሎች ስያሜ ስለ ክልሎች የብሔር ስብጥር ከወዲሁ ይጠቁማል።

አንቀፅ 47/1/፣ 2/፣ 3/፣ 4/፣ 6/ እና 9/ እንደሚያሳዩት ትግራይ፣ አፋር፣ አማራ፣ ኦሮሞ፣ ሶማሌ እና ሐረሪ ህዝቦች የየራሳቸው ክልል አላቸው። ትግራይያን የትግራይ ብሄር መብቶች በትግራይ ክልል ውስጥ ይጠቀማሉ፣ አፋሮች ደግሞ በአፋር ክልል ውስጥ ያከናውናሉ፣ አማራዎች ደግሞ በአማራ ክልል ውስጥ ይሰሩበታል፣ ኦሮሞዎችም እንዲሁ በኦሮሞ ክልል ውስጥ ይሰሩበታል፣ ሱማሌዎችም በተመሳሳይ በሱማሌ ክልል ውስጥ እንዲሁም ሐረሪዎች በሐረሪ ክልል ውስጥ ብሔራዊ መብቶቻቸውን ያራምዳሉ።

ህገመንግስቱ የብሄር ሙብቶች ክልል በመመስረት በበለጠ የሚጠበቁበትን ዘዴ ተነድፏል። ይህንንም ከህገመንግስቱ አንቀፅ 47/1/ ላይ መረዳት ይቻላል። ይኸውም ድንጋጌ ክልል ያልመሰረቱ ብሔሮች በማናቸውም ጊዜ ከፈለጉ ክልል የማቋቋም ሙብት እንዳላቸው ደንግቧል። ይህን ድንጋጌ ከመገንጠል ሙብትና ራስን በራስ ከማስተዳደር ሙብት ጋር በጋራ ስንመረምረው ማንኛውም ዕውቅና የተሰጠው የኢትዮጵያ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ በኢትዮጵያ ስር የራሱን ክልል በሰፈረበት መልኩም ምድር የማቋቋም ሙብት እንዲሁም የሰፈረበትን መልኩም ምድር እንደያዘ የመገንጠል ሙብት እንዳለው መገንዘብ የሚቻል ይሆናል። በዚህም ብሔሩ የሰፈረበት መልኩም ምድር ወይም ብሔሩ ከመሰረተው ወይም ካለው ክልል ወሰን ጋር በጥብቅ የተቆራኙ ናቸው።

አንቀፅ 39 ስለ ቋንቋ፣ ባህል እና ራስን በራስ ስለማስተዳደር ሙብቶች ደንግቧል። እነዚህ ሙብቶች የብሄር የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን ሙብቱ አካል ናቸው። የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገ መንግስት እነዚህ የራሱን ዕድል በራስ የመወሰን ሙብት አካል የሆኑ ሙብቶች በድንበር ወሰን ዘዴ (territorial approach mechanism) ተግባራዊ እንዲደረግ ይፈለጋል። ይህንና አንቀፅ 39 በተጨማሪ የብሄር ቡድኖች በክልል እና በፌዴራል አስተዳደሮች ውስጥ ሚዛናዊ ውክልና የማግኘት ሙብት እንዳላቸውና ይህም ሙብት የብሔር የራሱ በራሱ የማስተዳደር ሙሉ ሙብት አካል መሆኑን ደንግቧል። ይህ ሚዛናዊ ውክልና የብሔር ማህበረሰቦች በክልልና በፌዴራል አስተዳደሮች ውሳኔዎች ውስጥ ጥቅማቸውን ለማስጠበቅ እንዲሁም በብሔር ማህበረሰቦች መካከል አንድነትን ለማጠናከር ዕድልን ይፈጥራል።

የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ህገ መንግስት የውክልና ዋስትናን በተመለከተ የያዘው ጥቂት ድንጋጌዎች ብቻ ነው። የፌዴራሉ መንግስት ምክር ቤቶች ሁለት ሲሆኑ እነዚህም የህዝብ ተወካዮች ምክር ቤትና የፌዴሬሽን ምክር ቤት ናቸው። የህዝብ ተወካዮች ምክር ቤት አባላት የመላው የኢትዮጵያ ህዝብ ተወካዮች ሲሆኑ እነሱም የሚመረጡት በየአምስት ዓመቱ ሆኖ ሁሉ አቀፍ፣ ነፃ፣ ቀጥተኛ፣ ትክክለኛ ሆነና ድምፅ ሚስጢር ሚሰጥበት ስርዓት ነው። በሌላ በኩል የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት የኢትዮጵያ የብሔር ማህበረሰቦች ተወካዮች ስብስብ ናቸው። እያንዳንዱ የኢትዮጵያ የብሔር ማህበረሰብ ቢያንስ በፌዴሬሽን ምክር ቤት ውስጥ አንድ ተወካይ ይኖረዋል። በተጨማሪም የብሔር ማህበረሰቡ አንድ ሚሊዮን ህዝብ አንድ ተጨማሪ ወኪል ይኖረዋል።

በአሁኑ ሰዓት የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት 112 ሲሆኑ እነዚህ አባላት 69 የተለያዩ የኢትዮጵያ የብሔር ማህበረሰቦችን የወከሉ ናቸው። የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት በክልል ምክር ቤት ይመረጣሉ ወይም የክልል ምክር ቤቱ የብሔር ማህበረሰቡ በፌዴሬሽን ምክር ቤት ተወካዮች በቀጥታ በህዝቡ እንዲመረጡ ከወሰነ በፌዴሬሽን ምክር ቤት የብሔር ማህበረሰቡ ተወካዮች በብሔር ማህበረሰቡ በቀጥታ ይመረጣሉ። እስከ አሁን የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት በክልል ምክር ቤት የሚመረጡበት አሰራር የሰፈረና አንድ ጊዜ ክልል እስከአሁን የብሄር ማህበረሰቡ የፌዴሬሽን ምክር ቤት በብሄር ማህበረሰቡ እንዲመረጡ የወሰነበትና ያደረገበት ሁኔታ የለም።

እዚህ ላይ እስከአሁን የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት ስብስብ ዝርዝርን ስንመረምረው የብሔራዊ ልዩነት ድንበራዊ አቋም ወይም ዘዴ ሃይል መልሶ ይመጣል። የብሔር ማህበረሰቦችን ከተወሰነ መልኩም ምድር ጋር የተቆላለፈ ወይም የተቆራኘ በመሆኑ በብሄር ማህበረሰብና በግዛት መካከል ማህበር (ህብረት) አለ። ስለዚህ የእያንዳንዱ የኢትዮጵያ የብሔር ማህበረሰብ የፌዴሬሽን ምክር ቤት ተወካይ የብሔር ማህበረሰቡ ከሰፈረበት መልኩም ምድር የሚመረጡ መሆኑ አመክቶአዊ ነው። ነገሩን በምሳሌ ለማሳየት ያህል የአማራ ብሄረሰብ የራሱ የሆነ ክልል ያቋቋመ በመሆኑ የአማራ ብሔረሰብ የፌዴሬሽን ምክር ቤት ተወካዮች በክልሉ ምክር ቤት የሚመረጡት ከአማራ ክልል ነው። የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት ዝርዝር እንደሚያሳየው ሁሉም 114 የአማራ ብሔር ማህበረሰብ ተወካዮች የተመረጡት ከአማራ ብሔራዊ ክልል ነው። ብዙ የአማራ ብሔር ማህበረሰብ ተወላጆች ከአማራ ክልል ውጪ እንደሚኖሩ ይታወቃሉ ለምሳሌ በአሮሚያ ክልል ውስጥ ይኖራሉ። ይህንና የአሮሚያ ክልል በአሮሚያ ክልል ውስጥ የሚኖሩ የአማራ ብሔር ተወላጆችን በፌዴሬሽን ምክር ቤት የሚወከሉ ሰዎች ልኮ አያውቅም። በመሆኑም በአሮሚያ ክልል የሚኖሩ የአማራ ተወላጆች በፌዴሬሽን ምክር ቤት የሚወከሉት በአማራ ክልል ምክር ቤት በተመረጡ የአማራ ተወካዮች ነው። አሮሞ ብሄር ማህበረሰብም ተመሳሳይ ነው። በፌዴሬሽን ምክር ቤት 20 የአሮሞ ብሄር ተወካዮች ያሉ ሲሆን ከእነዚህ ውስጥ አስራ ዘጠኙ በአሮሚያ ክልል ምክር ቤት የተመረጡ ናቸው። አንደኛው የአሮሞ ብሄር ተወካይ ደግሞ በአማራ ክልል ምክር ቤት የተመረጠ ነው። አንድ የአሮሞ ተወካይ በአማራ ክልል ምክር ቤት መመረጡ ከብሔራዊ ልዩነት የድንበር ወሰንተኝነት ዘዴ/አቋም ማፈንገጥ አይደም። ይልቁንም

ይህን ዘዴ/አቋም የሚያጠናክር ነው። የአሮሞ ብሔር ማህበረሰብ የራሱ ክልል ብቻ ያለው ሳይሆን የአሮሞ ብሄር በአማራ ክልል ውስጥ የሆነ የብሔረሰብ አስተዳደር ዞን አለው። ይህም ማለት አሮሞ የራሱን እድል በራሱ የመወሰን መብቱን በአሮሚያ ክልል እና በአማራ ክልል አሮሞ ብሄረሰብ አስተዳደር ዞን ውስጥ የመጠቀም መብት አለው ማለት ነው። የብሄር ማህበረሰብ በፌዴሬሽን ምክር ቤት የሚወከለው በብሄሩ መልክዓ ምድር ወሰን መስፈርት መሆኑን በክልል መንግስታት (አስተዳደር) ደረጃም ይገኛል። በአጠቃላይ ከዚህ በላይ በተመለከተናቸው የብሔራዊ ልዩነት ህገመንግስታዊ ማዕቀፎች በሙሉ መልክዓ ምድራዊ አቋም (ዘዴ) ላይ የተመሰረቱ መሆናቸውን በግልፅ መገንዘብ ይቻላል።

በጠቅላላው ብሔራዊ ማንነት ጥያቄ ደንቦች ቢያንስ ሁለት ጠቅላላ (general) መለኪያዎች እንዲሟሉ ይጠይቃሉ። የማንነት ጥያቄ መለኪያዎች ውስጥ አንደኛው ጥያቄ አቅራቢው አካል ለጥያቄው ምክንያት የሚሆን መብት ሊኖረው ይገባል። ምክንያቱም ጥያቄው የመብት ማስከበር ጥያቄ በመሆኑ የሚከበርለት መብት ሊኖረው ግድ ይላል። መብት (right) ማለት ደግሞ የህግ ጥበቃ የተደረገለት ጥቅም (legal right) ማለት ነው (አንቀፅ ህገመንግስት 39/5/) ። ዕውቅና ይሰጠው የተባለው ብሔራዊ ማንነት በዝህ ጠቅላላ (general) መለኪያ ስነጠር ልዩነት (distinctiveness) ካሳየ ዕውቅና ይሰጠዋል። ሁለተኛው መለኪያ ደግሞ ዕውቅና ይሰጠው የተባለው ብሔራዊ ማንነት ከዚህ ቀደም ዕውቅና ያልተሰጠው መሆን አለበት። ጥያቄው አስቀድሞ ዕውቅና ያገኘ የብሔር ማንነትን የሚመለከት በመሆኑ በድጋሚ ዕውቅና ሊሰጠው የማይገባ በመሆኑ ነው። ይህንንም ከቅማንትና ከሰልጤ ጉዳዮች እና ውሳኔዎች መመልከት ይቻላል።

1.2 ስለ ብሄር ማንነት ዕውቅና ውጤት

አንድ ማህበረሰብ በህገመንግስቱ የተጠቀሱትን የብሔር መብቶች ልጠቀም ወይም በስራ ላይ ይዋልልኝ ብሎ ከመጠየቁ በፊት የማህበረሰቡ ልዩነት ዕውቅና እንዲያገኝ ማድረግ በቅድሚያ ይገባዋል። ምክንያቱም በህገመንግስቱ ከአንቀፅ 39/1/ እስከ 39/4/ የተጠቀሱት መብቶች ባለቤት የብሔር ማህበረሰብ በመሆኑ ነው። በእነዚህ የብሔር ማህበረሰቦች መጠቀም ሲችሉ የብሔር ማህበረሰብ ዕውቅና ያላቸው ማህበረሰቦች ደግሞ በእነዚህ የብሔር መብቶች ጨርሶ ሊጠቀሙ አይችሉም።

ስለሆነም በኢትዮጵያ ውስጥ አንድን ማህበረሰብ በብሔር መብቶች ከመጠቀሙ በፊት ብሔራዊ ልዩነቱን ዕውቅና እንዲያሰጥ የሚያዝ ህግ አለ። ይኸውም በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ ነው። እንደሁም በአዋጅ ቀትር 251/1993 አንቀፅ 19 ላይ ተመልክተል። ከዚህም በላይ፤ የፌዴሬሽን ምክር ቤት በሰልጤ ህዝብ የማንነት ጥያቄ ላይም ተወስነል። የብሔራዊ ልዩነት ዕውቅና ማግኘት የሚያስከትለውን ህጋዊ ውጤት የሚናገር ሕግ ያለ በመሆኑ ዕውቅና ማግኘቱ ሕጋዊ ውጤትን ያስከትላል። ፡ በመሆኑም ዕውቅና ማግኘት የሚሰጠው ህጋዊ አገልግሎት አለ። ሆኖም ዕውቅና ማግኘቱ የሚያስከትለውን ህጋዊ ውጤት በመወሰን ረገድ ሊኖር የሚችለውን ችግር የሚመለከታቸው የክልልና የፌዴራል አስተዳደሮች ሊመለከቱት የሚያስፈልግ ይመስላል። በዚህም የህጋዊ ውጤቱን ወሰን አመለካከት በሆነ ዘዴ አስቀድሞ ለመፍታት የሚቻልበትን ሁኔታ መፍጠር የሚቻል ይመስላል።

አንድ ዕውቅና ያገኘ ልዩነት የሚያስከትለው ህጋዊ ውጤት የህብረት (የጋራ) የብሄር መብቶችን ነው። ብሔራዊ ልዩነቱ ዕውቅና ማግኘቱ የሚያስከትለው ህጋዊ ውጤት አንድ የጋራ የብሔር ማህበረሰብን መብቶች ነው። ዕውቅናውም የሚያስከትለው ህጋዊ ውጤት በመልክዓ ምድራዊ ወሰን ይኖረዋል። ወሰኑም ዕውቅና ያገኘው የብሄር ማህበረሰብ የሰፈረበት መልክዓ ምድር ነው። እንደሁም የማንነት ጥያቄ ዕውቅና ማግኘቱ ዕውቅና ያገኘው ማህበረሰብ የክልል ወሰን አካላለል ለውጥ ጥያቄ የማቅረብ መብትን አያስከትልም። ይህንንም ከአንቀፅ 48 አወቃቀር፤ ድንጋጌ እንዲሁም ከአንቀፅ 39 በሚገባ መረዳት የሚቻል ይመስላል።

1.3 ስለብሄር ማህበረሰብ አባልነት

የብሄር ማህበረሰብ አባልነት ማግኛ/መወሰኛ መንገድ ምንድን ነው? የብሄር ማህበረሰብ አባልነት ከተገኘ በሃላ መቀየር/መለወጥ ይቻላል ወይ? የሚሉትን ነጥቦች በተመለከተ ጥቂት እንላለን። ማህበረሰብ የሚጀምረው ከብሄር ተወላጅነት ነው። ተወላጅነት የማህበረሰብ ዘር መፍለቅያ ነው። ጥብቅ ተወላጃዊ ግንኙነት ያለበት ማህበረሰብ የማህበረሰቡን ባህል፤ ቋንቋና ሃይማኖት ይጠብቃል እንዲሁም ያስጠብቃል።

ማህበረሰብ ያለ ብሄሩ ተወላጅ ሊኖር አይችልም። በሌላ አነጋገር የብሄር ተወላጅነት የሌለ እንደሆነ የብሄር ማህበረሰብ አይኖርም። ስለዚህ ማህበረሰቡና መንግስት የብሄር ተወላጅነት የሚጠብቁበት አበይት ምክንያቶች እነዚህ ናቸው።

የብሄር ማህበረሰብ አባልነት ማግኛ/መወሰኛ መንገዶች የሚከተሉት ሊሆኑ ይችላሉ። እነዚህም-

- (1) አንደኛው በትውልድ/በደም ነው። በዚህ መሰረት በትውልድ/በደም የብሄር ማህበረሰብ አባልነትን ማግኘት ይቻላል ማለት ነው።
- (2) በመቀባትም ማግኘት ይቻላል።
- (3) ከምርጫም የብሄር ማህበረሰብ አባልነትን ማግኘት ይቻላል ይሆናል።
- (4) በትውልድ ስፍራ የብሄር ማህበረሰብ አባልነትን ማግኘት ይቻላል ይሆናል።
- (5) በምንባርም የብሄር ማህበረሰብ አባልነትን ማግኘት ይቻላል ይሆናል።
- (6) በቋንቋ አንድ ሰው የብሄር ማህበረሰብ አባልነትን ማግኘት ይቻላል ይሆናል።

የኢትዮጵያ ሕገ መንግስትም ሆነ ሌላ የኢትዮጵያ ህግ የብሄር ማህበረሰብ አባልነት ማግኛ/መወሰኛ መንገዶች በጣም ግልፅ በሆነ ሁኔታ አይገልፁም። ህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ ላይ የሚደነግገው ስለብሄር ማህበረሰብ አቋም ማግኛ መንገድ ነው።
: ይሁንና የብሄር ማህበረሰብ አባልነት ማግኛ/መወሰኛ መንገድ ላይ የተወሰነ ብርሃን ይፋነጥቃል። በልምድ እንደሚታየው የብሄር ማህበረሰብ አባልነት በምርጫና በደም ላይ የተመሰረተ ነው። የብሄር ማህበረሰብ አባልነት አንዴ ከተገኘ በሃላ መቀየር/መለወጥ የሚቻል መሆን/አለመሆኑን የኢትዮጵያ ሕገ መንግስትም ሆነ ሌላ የኢትዮጵያ ህግ በግልፅ አያሳዩም። የወልቃይት ሕዝብ የአማራ ብሔርተኝነት የማንነት ጥያቄን በተመለከተ የወልቃይት ማህበረሰብ ስለ ማንነቱ በ1984 ና በ1999 አም በተደረጉት ህዝብና ቤቶች ቆጠራዎች ገልጡዋል። እንደሁም በሌሎች መንግስታዊ ስነዶች በተለይም በቀበሌ መታወቂያ ላይ ገልጠዋል። የወልቃይት ማህበረሰብ በመንግስታዊ ስነዶች ላይ የገልጠውን ማንነት(የብሄር ማህበረሰብ አባልነት) መቀየር/መለወጥ ይችላል ወይ? የሚለው ነጥብ በሚገባ መመርመር አለበት። እንደጸሃፊው እምነት የብሄር ማህበረሰብ አባልነት አንዴ ከተገኘ በሃላ መቀየር/መለወጥ አይገባም። የወልቃይት ማህበረሰብ በመንግስታዊ ስነዶች ላይ የገልጠውን ማንነት(የብሄር ማህበረሰብ አባልነት) በመመርመር ማንነታቸውን(የብሄር ማህበረሰብ አባልነታቸውን) በተመለከተ መመርመር ያስፋልጋል።

2. የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ

2.1 የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ ባህርይና ጥያቄውን የማቅረብ መብት

የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ ምንድን ነው? ጥያቄውን የማንሳት መብት ያለው ማን ነው? ህጉስ እንዴት ነው የሚጠበቀው? የዚህ ክፍል ዓላማ እነዚህን ጥያቄዎችና ተያያዥ ጉዳዮችን የሚመለከቱትን ህገመንግስታዊና ሌሎች የቦታች ህጎች በመመርመር (በመዳሰስ) ምላሽ መስጠት ነው።

የዚህ ጥያቄ (አቤቱታ) መሰረትና ምንጭ በህገመንግስቱና በአዋጅ ቁጥር 251/1993 ላይ ተደንግሏል። ህገ መንግስቱ በአንቀፅ 48/2/ ላይ ክልሎች የክልል ወሰን ለውጥ ጥያቄ (አቤቱታ) የማቅረብ መብት እንዳላቸው ደንግሏል። እርግጥ ነው የዚህ ድንጋጌ መሰረት የህገመንግስቱ አንቀፅ 39/1/ እና /3/ እንዲሁም 46/2/ መሆናቸውን መረዳት ከባድ አይደለም። አዋጅ ቁጥር 251/1993 ደግሞ በአንቀፅ 27፣ 28፣ 29፣ 30 እና 31 ላይ ከዚህ በላይ የተደነገጉትን ህገመንግስታዊ መርሆዎችን ገቢራዊ ለማድረግ የሚያስችሉ የተባሉ ዝርዝር ጉዳዮች ደንግጓል።

በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/1/ /3/ የተጠቀሰው እያንዳንዱ ብሄር በሰፊረበት መልክዓ ምድር ውስጥ የራሱን ዕድል በራስ የመወሰን እስከ መንጠል መብቱ ተግባራዊ ለማድረግ እና ተቋማዊ ቅርፅ ለመስጠት ብሔሩ የሰፊረበት መልክዓ ምድር በክልል ደረጃ ማካለል ያስፈልጋል። በህገመንግስቱ ቃለ ጉባኤ ላይ እንደተመለከተው ለዘመናት በሃገሪቱ የደረሰው የህዝቦች አመፅ የሚያመለክተው ብሔር፣ ብርሔረሰቦች ራሳቸውን በራሳቸው ለማስተዳደር ባላቸው ፍላጎት ያደረጉት የመብት ማስከበር እንቅስቃሴ በመሆኑ ይህን ግምት ውስጥ በማስገባት በቋንቋ፣ በባህል እና በስነልቦና አመለካከት ቀረቤታ ያላቸውን በአንድ ክልል ስር እንዲሆኑ ማድረግ ያስፈልጋል በሚል አስተሳሰብ መሰረት የክልል አከላለል በዋናነት በማንነት ላይ እንዲመሰረት ተደርጎል። በዚህ የተነሳ በቅድሚያ በህገመንግስቱ አንቀፅ 39(3)(5) እና 46(2) መሰረት የክልሎች ወሰን

ይካለላል። ከዚህ በኋላ የክልሎች ውስጥ ለውስጥ ጥያቄ በተነሳበት ጊዜ በህገመንግስቱ አንቀጽ 48/2 መሰረት ጥያቄው ምላሽ ያገኛል።

የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ (አቤቱታ) አግባብነት ያላቸው ህጎች ሁለት ናቸው። አንደኛው በህገመንግስቱ አንቀጽ 48(1) የተደነገገው ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ ከአንቀጽ 23 -31 ድረስ የተደነገጉት ናቸው። እነዚህም የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ (አቤቱታ) ጥያቄ ህጋዊ መሰረት ምንጭ ናቸው። በፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀጽ 48/2 የሚደነገገው በአጎራባች ክልሎች መካከል የሚነሳ የወሰን ክርክር ስለሚፈታበት ዲሞክራሲያዊ መንገድ ነው። በክልሎች መካከል የወሰን ለውጥ ጥያቄ በተነሳበት ጊዜ ጥያቄው በቅድሚያ መፍትሔ የሚሰጠው የሚመለከታቸው ክልሎች በሚያደርጉት ስምምነት እንደሆነ በህገመንግስቱ አንቀጽ 48/2 ላይ ተደንግጧል። እንዲሁም በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 23 ፣24 ፣25 እና ከ27 እስከ 31 ድረስ ተደንግጎ ይገኛል።

እነዚህ ጉዳዩ የሚመለከታቸው ክልሎች በጥያቄው አፈታት ላይ መስማማት ካልቻሉ አንዱ ወይም ሁለቱ ጉዳዩ የሚመለከታቸው ክልሎች ጉዳዩን ለፌዴሬሽን ምክርቤት ዘንድ በማቅረብ መፍትሔ ሊሹ ይችላሉ። እዚህ ላይ የክልሎች ወሰን ጥያቄ ሊያነሳ (ሊያቀርብ) የሚችለው ማን ነው? የሚለውን አግባብነት ካላቸው የህግ ድንጋጌዎች አኳያ በጥሞና መመርመር የሚያስፈልግ ይመስላል።

የህገመንግስቱ አንቀጽ 48/1 እንዲህ ይላል፡- «የክልሎችን ወሰን በሚመለከት ጥያቄ የተነሳ እንደሆነ ጉዳዩ በሚመለከታቸው ክልሎች ስምምነት ይፈጸማል። የሚመለከታቸው ክልሎች መስማማት ካልቻሉ የፌዴሬሽኑ ምክርቤት የህዝብን አሰፋፈርና ፍላጎት በማድረግ ይወስናል»። እንዲሁም አንቀጽ 48/2 ደግሞ በአንቀጽ 48(1) መሰረት ለፌዴሬሽን ምክርቤት የቀረበው ጉዳይ ከሁለት አመት ባልበለጠ ጊዜ ዉስጥ በፌዴሬሽኑ ምክርቤት የመጨረሻ ውሳኔ ይሰጥበታል በማለት ደንግጓል። የእነዚህ ድንጋጌዎች ቋንቋ (language or wording) የሚያሳየው የክልሎች ወሰን ጥያቄ (ክርክር) የማቅረብ መብት ያላቸው ክልሎች መሆናቸውን መረዳት የሚቻል ይመስላል።

እንዲሁም የእነዚህ ድንጋጌዎች አወቃቀር(structure of the provisions) እንደሚያስገነዝበው የክልሎች ወሰን ጥያቄ (ክርክር) የማቅረብ መብት ያላቸው ክልሎች መሆናቸውን መረዳት የሚቻል ይመስላል። አንቀጽ 48 የተዋቀረው በህገመንግስቱ ምዕራፍ አራት ውስጥ ሲሆን የዚህ ምዕራፍ አርዕስት የመንግስት አወቃቀር ይላል። የህገመንግስቱ ምዕራፍ አራት ከአንቀጽ 45 እስከ 49 ድረስ የተደነገጉትን ድንጋጌዎች የሚያቅፍ ሲሆን እነዚህም ድንጋጌዎች ስለ ስርዓተ መንግስት (አንቀጽ 45)፣ ስለ ፌዴራል ክልሎች (አንቀጽ 46)፣ ስለ ፌዴራል መንግስት (አንቀጽ 47)፣ ስለ አካላለል ለውጦች (አንቀጽ 48) እና ስለ ርዕሰ ከተማ (አንቀጽ 49) የሚደነገጉት ናቸው። በዚህ አወቃቀር መሰረትም የድንበር ወዝግብ ጥያቄ ተነሳ የሚባለው የፌዴራሉ መንግስት አካል የሆነ ክልል የክልል ወሰን ጥያቄ ባነሳ ጊዜ ነው። የድንበር ይገባኛል ጥያቄ ካለ አግባብ ባለው መንገድ በህገ መንግስቱ የተቀመጠውን የመፍትሔ አሰጣጥ ስነ ስርዓት ተከትሎ መጠየቅ ይገባል። ይህንን በሚያጠናክር መልኩ ጥቅምት 18 ቀን 1987 ዓ.ም በተወካዮች ምክር ቤት የፀደቀው የህገመንግስት ረቂቅ አጭር ማብራሪያ የወሰን ክርክር ጥያቄ የማቅረብ መብት ያላቸው ክልሎች መሆናቸውን ገልጿል።

ከዚህ ባሻገር፡ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 27 ላይ እንደተመለከተው የክልሎች ወሰን ክርክር ሊኖር የሚችለው በክልሎች መካከል እንደሆነ ተመልክቷል። የአዋጅ ቁጥር 251/1993 በክፍል አራት ውስጥ በክልሎች መካከል ወይም በክልልና በፌዴራል መንግስት መካከል የሚፈጠር አለመግባባት ስለሚፈታበት ሁኔታ ተደንግጓል። በጠቅላላው ክፍል አራት ስር የተደነገገው በክልሎች ወይም በፌዴራል መንግስትና በክልል መካከል በሚፈጠሩ አለመግባባቶች አፈታት ረገድ መሆኑን ከአዋጁ አንቀጽ 23፣ 24፣ 25 እና 26 ድንጋጌዎች መገንዘብ ይቻላል። አዋጁ ከአንቀጽ 27 እስከ 31 ድረስ ደግሞ የድንበር ውዝግብ ስለሚፈታበት አግባብ ደንግጓል። ከእነዚህ ድንጋጌዎች መገንዘብ እንደሚቻለው የክልሎች ድንበር ወሰን ጥያቄ የማቅረብ መብት ያላቸው ክልሎች ናቸው። በተጨማሪ በፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀጽ 62/6 ላይ በክልሎች መካከል የሚነሱ ክርክሮች በክልሎቹ ያልተፈታ እንደሆነ የፌዴሬሽኑ ምክርቤት ክርክሮቹን የመፍታት ስልጣን አለው። በክልሎች መካከል ከሚነሱ ክርክሮች መካከል አንዱ በፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀጽ 48 ላይ የተደነገገው በክልሎች የወሰን ለውጥ ጥያቄ ነው። ጥቅምት 18 ቀን 1987 ዓ.ም በተወካዮች ምክር ቤት የፀደቀው የህገመንግስት ረቂቅ አጭር ማብራሪያ ገጽ 117

ላይ ስለ ፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀጽ 62/6/ ሲያብራራ በአንቀጽ 48፣51/6/ እና 51(17) ላይ የተደነገጉት አለመግባባቶችን የፌዴሬሽኑ ምክር ቤቱ የመፍታት ስልጣን ያለው መሆኑን፤ እንዲሁም ተከራካርዎቹ ክልሎች መሆናቸውን አመልክቷል።

እዚህ ላይ ልምድንም መመልከት አስፈላጊ ይመስላል። የፌዴሬሽኑ ምክር ቤቱ በወንድ-ገነትና አንገረ-ደደሳች ከተወሰኑት ጉዳዮች የተወሰኑት ናቸው። እነዚህም ጉዳዮች አንድ በአንድ ብንመለከት የክርክሩ አካል የነበሩት ክልሎች መሆናቸውን እንዲሁም የክልሎች ድንበር ለውጥ ጥያቄ የቀረበ በክልሎች መሆናቸውን መገንዘብ እንችላለን። በመሆኑም በትግራይ ወልቃይት ውስጥ የሚኖሩ አማራዎች በህገመንግስቱ አንቀጽ 48/2/ የተቀመጠውን የክልሎች ድንበር (ወሰን) ለውጥ ጥያቄ የማቅረብ መብት የላቸውም።

ከዚህ ባሻገር፤ ክርክሪን የሚያጠናክር ሌላ መከራከሪያ ላቅርብ። የፌዴራል ህገመንግስቱ አንቀጽ 50/3/ እንደሚያስገነዝበው የክልል ክፍተኛ የስልጣን አካል የክልሉ ምክር ቤት ነው። እንዲሁም ተጠሪነቱም ለወከለው ክልል ህዝብ ነው። የክልል ስልጣን የሚያዘው በክልሉ ህዝብ ዲሞክራሲያዊና ቀጥተኛ ምርጫ ነው። ዲሞክራሲ የህዝብ መንግስት ነው። በዲሞክራሲ ህዝቡ የሚተዳደርበትን ህግ የራሱ ወኪሎች በግልፅና በሙሉ ነፃነት ተወያይተው የሚያወጡት ነው። በዚህ መሰረት የክልል መንግስት ማለት የክልሉን ህዝብ መሰረታዊ አቋሞች፣ አንድነትና ነፃነት ከጣልቃ ጉብ የሚከላከል፣ የክልሉን ህዝብ ደህንነት፣ አንድነትና መሻሻል የሚመራ፣ ህዝቡ ከውስጥ እርስ በርሱ ያለውን ግንኙነት፣ መብትና ግዴታ በህጋዊነት መርህ እየወሰነ የስልጣን ባለአደራ ሆኖ የሚያስተዳድር ተቋም ነው። በአጠቃላይ የክልሉ ህዝብ በማናቸውም መንገድ ወኪል ነው። በመሆኑም በአማራ ክልል የሚኖር የአማራ የብሔር ማህበረሰብ የክልል ወሰን ጥያቄ ካለው ጥያቄው በመንግስቱ አማካኝነት ሊቀርብ ይገባል።

በጠቅላላው ጉዳዩ/ጥያቄው የክልሎች ወሰን ለውጥን የተመለከተ በሆነ ጊዜ የወሰን ክርክር ሊቀርብ የሚችለው በክልሎች አማካኝነት ብቻ ነው። ስለሆነም የወልቃይት ነዋሪ የሆኑ የተወሰኑ ሰዎች የአማራ ብሔር አባላት ነን በሚል የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ ለማቅረብ መብቱ የላቸውም።

2.2 የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ (የድንበር ዉዝግብ) የሚፈታበት መንገድ

የክልሎች ወሰን ለውጥ ጥያቄ የሚፈታበት መንገድ አምስት ናቸው። እነዚህም፡- አንደኛው ዓይነት መንገድ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 28/1/ ላይ ተደንግጧል። ይኸውም ምክር ቤት የህዝብን አሰፋፈር በማጥናት አከባቢው ወደ የትኛው ክልል መካለል እንዳለበት ለመወሰን ሚያስችል በቂ መረጃ እንዳለው ካመነ በዚያው መሰረት ይወሰናል። በአዋጁ አንቀጽ 2/3/ እና 28/1/ መሰረት በዚህ ረገድ የመወሰን ስልጣን ያለው የፌዴሬሽን ምክር ቤት ነው። ክልሎች እንዲህ አይነት ጥያቄን ተቀብለው የማስተናገድ ስልጣን የላቸውም። ምክንያቱም ማንም ሰው ወይም መንግስት በራሱ ጉዳይ ላይ መወሰን አይገባውም ከሚል መርህ ነው።

ሁለተኛው ዓይነት መንገድ ደግሞ ህዝብ ውሳኔ ነው። የአዋጁ አንቀጽ 28/2/ እንደሚያስገነዝበው የፌዴሬሽን ምክር ቤት ያለህዝብ ውሳኔ የህዝቡን አሰፋፈር በማጥናት አከራካሪው አከባቢ ወደት መካለል እንዳለበት ለመወሰን የማይችል መሆኑን ካመነ የህዝቡን ፍላጎት መጠየቅ ይኖርበታል።እዚህ ላይ የህዝብ ትርጉም ምንድን ነው? (የሚመለከተው ህዝብ ማን ነው?) የሚለውን መመርመር ያስፈልጋል። የፌዴራሉ ህገ መንግስት አንቀጽ 48/2/ እንደሚያስገነዝበው ክልሎች በድንበር ውዝግቡ ረገድ መስማማት ካልቻሉ የፌዴሬሽን ምክር ቤት የድንበር ውዝግቡን (የድንበር የአካላል ለውጥ ጉዳዩን) የህዝብን አሰፋፈርና ፍላጎት መሰረት በማድረግ ይወሰናል። ህዝብ ማለት ምን ማለት ነው? የሚለውን ነጥብ ከህገ መንግስቱ አንቀጽ 48/2/ አኳያ መመርመር ያስፈልጋል። እንዲሁም የፌዴራሉ ህገ መንግስት አንቀጽ 48/2/ ከህገመንግስቱ አንቀጽ 39/5/ ጋር ተጣምሮ ሊመዘን ይገባል።

ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ ምን ማለት እንደሆነ የህገ መንግስቱ አንቀጽ 39/5/ ትርጉሜ ሰጥቷል።በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 2/5/ ላይም **ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ህዝብ** ምን ማለት እንደሆነ ትርጉሜ ተሰጥቷል። በህገ መንግስቱ አንቀጽ 46/2/ እንደሚደነግገው ክልሎች ከሚዋቀሩባቸው መስፈርቶች አንዱ፤ የሕዝብ ፈቃድ ነው። የሕዝብ ፈቃድ ፍላጎት/ ምንድን ነው? የየትኛው ህዝብ ፈቃድ ነው በመስፈርትነት የሚወሰደው? የህዝብ ትርጉም ምንድነው? በአንቀጽ

46/2/ እና በአንቀፅ 39/5/ መካከል የህዝብ ትርጉም ልዩነት አለ ወይ? በብሔር፣ በብሔረሰብ ወይም በህዝብ መካከል የትርጉም ልዩነት አለ ወይ? የህዝብ ፈቃድና የህዝብ ፍላጎት ይለያያሉ ወይ? ድንጋጌው ህዝብ የሚለውን ቃል የተጠቀመበትን አግባብ ለመረዳት ምናልባት የዚህን ድንጋጌ የእግሊዘኛው ቅጂ አብሮ ማየት ሳያስፈልግ የማይቀር በመሆኑ እንመልከተው። የዚህ ድንጋጌ የእግሊዘኛው ቅጂ – – – the content of the people concerned; በማለት ይጠቅሳል። እንዲሁም አንቀፅ 48/2/ ደግሞ በተመሳሳይ ቁጥር ስር ስለሚገኝ የህዝብ ፍላጎት; በማለት ደንግሏል። የዚህ እግሊዘኛ ቅጂ እንዲሁ – – – the wishes of the peoples concerned; በማለት ገልጿል።

በእነዚህ ድንጋጌዎች (በአንቀፅ 46/2/ እንዲሁም አንቀፅ 48/2) ላይ የህዝብ ትርጉም በተለየ ሁኔታ አልተደነገገም። በመሆኑም ትርጉሙን ለማወቅ የህገመንግስቱን አንቀፅ 39/5/ ላይ የተጠቀሰውን የህዝብ ትርጉም መመርመር ሳያስፈልግ አይቀርም። ይህንን እዚህ ላይ ለጊዜው ገታ አድርገን የህዝብ ፍላጎት የሚለው ሃሳብ ከህገመንግስቱ አንቀፅ 39/3/ እና /5/ ሃሳብ ጋር የሚጣጣም መሆን አለመሆኑን ብንመለከት ይሻላል።

በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ ስር ከተቀመጡት የብሔር አቋም መስፈርቶች ውስጥ ሁለት ተጨባጭ ያልሆኑ ሁኔታዎች አሉ፡ ፡ እነዚህም ሰዎች የጋራ ወይም የተዛመደ ህልውና አለን ብለው የሚያምኑ መሆን/አለመሆናቸው እና ሰዎች የሰነ ልቦና አንድነት ያላቸው መሆን/አለመሆኑ ናቸው። እነዚህም ባጭሩ የህልውና አንድነት እና የሰነ ልቦና አንድነት ልንላቸው እንችላለን። እነዚህንም ግለሰቦች በሚሰጡት ገለጻ የሚወሰኑ ናቸው። እነዚህ መስፈርቶች በአንቀፅ 46/2/ እና 48/2/ ጋር ከተጠቀሰው የህዝብ ፈቃድ/ፍላጎት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድ ነው?

እዚህ ላይ ወደ ህዝብ ትርጉም ስንመለስ፤ ህዝብ ማለት በአንቀፅ 39/5/ እና በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀፅ 2/5/ ላይ የተጠቀሱትን መስፈርቶች የሚያሟላ ማህበረሰብ ይመስላል። ይህ ከሆነ፤ የህዝብ ፈቃድ/ፍላጎት የሚለው የየትኛውን ህዝብ ፈቃድ/ፍላጎት ነው? ይህንንም በምሳሌ ለማስረዳት ያህል የወልቃይት ወረዳን በተመለከተ በትግራይና በአማራ ክልሎች መካከል የድንበር ውዝግብ ቢነሳ የድንበሩን ውዝግብ ለመፍታት ከመስፈርትነት የሚገባው የትግራይ ህዝብ ወይስ የአማራ ህዝብ ፈቃድ/ፍላጎት ነው? ፈቃዱ/ፍላጎቱ የሚለው የትግራይ ህዝብ ከሆነ የውዝግቡ አፈታት ምናልባት ፍትሐዊ ላይሆን ይችላል። እንዲሁም የአማራ ህዝብ ነው ቢባል እንዲሁ አፍትሐዊ ይመስላል።

በሌላ በኩል ህዝብ የሚለው የድንበር ውዝግብ በተነሳበት ቦታ ላይ ብቻ የሚኖሩ ናቸው እንዳይባል የህገመንግስቱ አንቀፅ 39/3/ እና /5/ ከሚደነግገው ጋር አይስማማም። ከዚህም ባሻገር የእግሊዘኛው ቅጂ አንቀፅ 48/2/ የሚደነግገው ... the wishes of the peoples concerned.; በሚል ነው። ይህም በአማርኛ ሲተረጎም ...በሚመለከታቸው ህዝቦች ፍላጎቶች; የሚል ትርጉም ይኖረዋል። የሚመለከተው ህዝብ የሚለው አገላለፅ በምን አግባብ የሚመለከተው ህዝብ ለማለት ነው? በህገመንግስቱ አንቀፅ 39/2/ ላይ እንደተደነገገው ማንኛውም የኢትዮጵያ ህዝብ ታሪኩን ና ማንነቱን የመንከባከብና የመጠበቅ መብት አለው። በሌላ አገላለፅ ማናቸውም ህዝብ ማንነቱን የምያንቀርባቸዋል እስቶችን(መገለጫን) የመጠበቅ መብት አለው። በአንቀፅ 39/5/ እንደተገለፀው የማንነት መገለጫ ከሆኑት ጉዳዮች አንዱ የህዝቡ መልካዓ ምድር ነው። በዚህ ብሄሩ የሰፈረበት መልካዓ ምድር አጠባበቅ ረገድ የድንበር ውዝግብ ከተነሳበት ቦታ ከሚኖሩት የተወሰኑ የህዝቡ ክፍል ፈቃድ/ፍላጎት ባለፈ ባወዛጋቢው ድንበር ላይ ክልል የመሰረተው አጠቃላይ ብሄር ፍላጎት/ፈቃድ ማወቅ ያስፈልጋል። ይህ ካልሆነ አንድ ብሔር እንዴት ሲወርድ ሲቀረድ የመጣውን የብሄሩን መልካዓ ምድር ጠብቆ በማቆየት ወደ ቀጣዩ የብሔሩ ትውልድ ሊያስተላልፍ ይችላል። በዚህ አግባብ ካልሆነ በቀር ብሔሩ ታሪክና መከዓ ምድሩን ጠብቆ ሊያቆይ የሚችልበት ሌላ መንገድ የለም። በመሆኑም ፈቃድ/ፍላጎት መጠየቅ የሚገባው የድንበር ውዝግብ የተነሳበት ቦታ የሰፈረውን ህዝብ ብቻ ሳይሆን ከዚያ ባለፈ የሚኖረውን የህዝቡ ክፍልን ጨምሮ መጠየቅ ያስፈልጋል። ይሁንና ይህ ከመወሰኛው አንዱ መስፈርት እንጂ ብቸኛው መስፈርት አይደለም።

ከዚህም በላይ እዚህ ላይ አንድ ሌላ ነጥብን መመርመሩ ሳያስፈልግ አይቀርም። ይህንንም በምሳሌ ማስረዳት ይሻላል። ለምሳሌ በወልቃይት ወረዳ ላይ በትግራይና በአማራ ክልሎች መካከል የድንበር ውዝግብ መካከል ተነሳ እንበል። ወልቃይት የድንበር ውዝግብ በተነሳበት ሰዓት በትግራይ ክልል ወሰን ውስጥ ተካሎ የሚገኝ እንደሆነ ግልፅ ሲሆን በወልቃይት ወረዳ ሆነ በትግራይ ክልል ውስጥ ከትግራይ ተወላጆች ውጭ የሆኑ የተለያዩ የኢትዮጵያ ብሄሮች ተወላጆች ተበታተኑው እንደሚኖሩ ከ1984 እና ከ1999 የህዝብና የቤቶች ቆጠራ ውጤት መግለጫ መረዳት ይቻላል። በአማራ ክልል ውስጥ

ዕውቅና ካገኙ ብሄሮች ውስጥ የወልቃይት ወረዳ ይገባኛል የሚለው ብሄር አማራ ነው ብለን እናስብና በዚህ ዓይነት የድንበር ውዝግብ ላይ ከአማራና ከትግራይ ውጪ የሆኑ ሌሎች የኢትዮጵያ ብሄሮች በድንበር ውዝግብ አፈታት ላይ ፈቃዳቸውን/ፍላጎታቸውን ሊገልፁ ይችላሉ ወይ የሚለውን ጥያቄ መታየት ይኖርበታል።

የድንበር ማሰከበር መብት የተረጋገጠው እያንዳንዱ የኢትዮጵያ ብሄር የሰፈረበትን መልካዓ ምድር ጠብቆ እንዲያቆይ ነው። ይህ ከሆነ፤ እንዴት የድንበር ውዝግብ በተነሳበት ቦታ ሰፍራአለሁኝ/ይገባኛል በማለት ያልጠየቁ ብሄሮች ፍላጎታቸውን ሊገልፁ ዕድሉ ይሰጣቸዋል? እንደዚህ ፅሁፍ ፀሐፊ እምነት የድንበር ውዝግብ በተነሳበት ቦታ ላይ ሰፍራአለሁኝ ከሚሉት ብሔሮች ውጪ ያሉ ብሔሮች በጭራሽ በጉዳዩ ላይ ጣልቃ ሊገቡ አይችሉም። ምክንያቱም እያንዳንዱ ብሔር የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን መብት ያለው በሰፈረበት መልካዓ ምድር በመሆኑ ነው። የክልሎች የድንበር ውዝግብ ምክንያት የሚሆነው በአወዛጋቢው ድንበር ክልል ውስጥ የሰፈረው ብሔር የኔ ነው፤ የኔ ነው በሚል በመሆኑ በዚህ ውዝግብ ውስጥ ሚና ሊኖራቸው የሚገባው በቦታው ላይ ሰፍረናል የሚሉት ብሔሮች ብቻ ናቸው።

ሦስተኛው ዓይነት መንገድ ደግሞ በክልሎች መካከል በሚደረግ ስምምነት መሰረት የድንበር ውዝግብን መፍታት ነው። በዚህ መሰረት የስምምነቱ አካላት የሚመለከታቸው ክልሎች ናቸው። እዚህ ላይ ከሦስቱ የክልል መንግስት አካላት ማን ነው? ስምምነት ሊያደርግ የሚችለው የሚለው መታየት አለበት። በህገመንግስቱ አንቀፅ 50/2/ መሰረት ክልሎች የህግ አውጪ፣ የህግ አስፈጻሚ እና የዳኝነት አካላት አላቸው። ከነዚህ ውስጥ ማን ከሌላ ክልል ጋር ቁጭ ብሎ ይደራደራል የሚለው ነጥብ ለየክልሎች የተተወ ጉዳይ ይመስላል።

አራተኛው ዓይነት መንገድ ደግሞ በፌዴራሉ ህገመንግስት አንቀፅ 49/4/ ላይ ተመልክቷል። በጥቅምት 18 ቀን 1987 ዓ.ም በተወካዮች ምክር ቤት በፀደቀው የህገመንግስት ረቂቅ አጭር ማብራሪያ ላይ አዲስ አበባ በአሮሚያ ክልል ውስጥ የምትገኝ መሆኗን ተመልክቷል። እንዲሁም የህገ መንግስቱ ቃለጉባኤ ላይ አዲስ አበባ የአሮሚያ መኖሪያ ናት ተብሎ ተጠቅሷል። በዚህ አኳኋን ህገመንግስቱ በራሱ አዲስ አበባ የአሮሚያ ህዝብ ወሰን መሆኑን ወስኗል። ሆኖም የውሳኔው መስፈርት ምን እንደሆነ ምናልባት ግልፅ አይደለም (Obviously it is not stipulated based on **settlement patterns**, but rather it seems based on **historical homeland**)። እንዲሁም የአዲስ አበባ የድንበር ወሰን የት ድረስ እንደሆነ በምን አግባብ እንደሚወሰንም ሆነ ማን እንደሚወሰንም አልተደነገገም። የህገመንግስቱ አንቀፅ 46/2/ና 48(2) ድንጋጌዎች ስለአዲስ አበባ ከተማ የድንበር ወሰን አካላት አግባብነት የላቸውም። የህገመንግስቱ ማብራሪያ እንደሚያስገነዝበው የአዲስ አበባ ወሰን ህገመንግስቱ በፀደቀበት የነበራት ወሰን ሲሆን ወሰኑም ወደ ፊት እየሰፋ የሚሄድ በመሆኑና የወሰን መስፋት ጉዳይ በሚኖር ጊዜ አሮሚያ በምታቀርበው (በምታጣው) መሬት አግባብ ልክ ልዩ ጥቅሟ ይከበራል። የሚጠበቀው ልዩ ጥቅም ምን እንደሆነና በምን አግባብ እንደሚጠበቅ በዝርዝር ህግ የሚደነግግ መሆኑን ህገመንግስቱ ደንግጓል።

አምስተኛው ደግሞ የህገመንግስቱ አንቀፅ 46/2/ና 48(2) እንደደነገገው አንድ ክልል ብዙ ብሔሮች አካቶ በያዘ ጊዜ ክልሉ የሚዋቀሩት በህዝብ አሰፋፈር፣ ቋንቋ፣ ማንነት እና ፈቃድ ላይ በመመስረት እንደሆነ ተደንግጓል።

2.3 የድንበር ውዝግብ መወሰኛ መስፈርት

የህገ መንግስቱ አንቀፅ 39/3/ እንደሚያስገነዝበው ማንኛውም ዕውቅና ያገኘ የኢትዮጵያ ብሔር፣ ብሔረሰብ ወይም ሕዝብ በሰፈረበት መልካዓ ምድር ውስጥ ራሱን በራሱ የማስተዳደር ሙሉ መብት አለው። በዚህ ድንጋጌ መሰረት የብሔሩ መልካዓ ምድር የሚባለው ብሔሩ የሰፈረበት መልካዓ ምድር ነው። ስለዚህ መስፈር (ሰፈራ)/territorial disputes or claims settlement interms of **settlement patterns of the people**/ መሰረታዊ የድንበር ወሰን መወሰኛ መስፈርት ነው።

የህገመንግስቱ አንቀፅ 39/5/ አንድ ማህበረሰብ የብሄር ማህበረሰብ አቋም ለማግኘት ሊያሟላቸው ከሚገባቸው መስፈርቶች አንዱ ማህበረሰቡ በአብዛኛው በተያያዘ መልካዓ ምድር የሚኖሩ፣ መሆናቸው ነው። ድንበር ይገባኛል ለማለት መሰረታዊ መስፈርቱ በመልካዓ ምድሩ ውስጥ መኖር (*inhabitation*) ነው።

የህገመንግስቱ መግቢያ ደግሞ እኛ የኢትዮጵያ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦች ወይም ህዝቦች.....የየራሳችን መልክዓ ምድር አሰፋፈር የነበረንና ያለን ..... በማለት ይገልጻል። This expression seems referring with hesitant tone to the concept of **historical homeland**. በዚህም መልክዓ ምድራዊ አሰፋፈር የድንበር አከላለል ለመወሰንም ሆነ የድንበር ውዝግብ ለመፍታት ወሳኝ መስፈርት ነው።

የህገመንግስቱ አንቀጽ 46/2/ ደግሞ ክልሎች የሚዋቀሩት በህዝብ አሰፋፈር፣ ቋንቋ ማንነት እና ፈቃድ ላይ በመመስረት እንደሆነ ተደንግቧል። በአንቀጽ 47/1/ መሰረት የተወሰኑ ብሄሮች የየራሳቸውን ክልል የተቋቋሙ ሲሆን አንቀጽ 47/2/ ደግሞ የየራሳቸውን ክልል ያልተቋቋሙት ብሄሮች የየራሳቸውን ክልል በማናቸውም ጊዜ የማቋቋም መብት እንዳላቸው ደንግቧል። በዚህ አኳኑን ክልሎች በሚቋቋሙበት ጊዜ መዋቀር የሚገባቸው ብሔር ያቋቋሙ/የተቋቋሙበት ብሄር በሰፈረበት መልክዓ ምድር ነው። በመሆኑም አንቀጽ 46/2/ ከህገመንግስቱ መግቢያ፣ አንቀጽ 39/3/ እና 39/5/ ተቆራኝቶ ተግባራዊ ሊደረግ ይገባል። እዚህ ላይ አንድ ብሄር የራሱን ክልል በሚያቋቋምበት/በተቋቋመለት ጊዜ የሚኖረው የክልል አከላለል መስፈርት እና ብዙ ብሔሮች ተጠቃለው በአንድ ክልል ውስጥ በታቀፉበትና በሚታቀፉበት ጊዜ የሚኖረው የክልል አከላለል መስፈርት ይለያያል። አንድ ብሄር የራሱን ክልል በሚያቋቋምበት/በተቋቋመለት ጊዜ ክልሉ የሚዋቀሩት በህዝብ አሰፋፈር ላይ በመመስረት እንደሆነ ተደንግቧል። ብዙ ብሔሮች ተጠቃለው በአንድ ክልል ውስጥ በሚታቀፉበት ጊዜ ክልሉ የሚዋቀሩት በህዝብ አሰፋፈር፣ ቋንቋ ፣ ማንነት እና ፈቃድ ላይ በመመስረት እንደሆነ ተደንግቧል።

በሌላ በኩል የህገመንግስቱ አንቀጽ 48/2/ ደግሞ የክልሎች ወሰን ለውጥ በሚመለከት ጥያቄ የተነሳ እንደሆነ እና ጉዳዩ በሚመለከታቸው ክልሎች መስማማት ካልተቻለ የፌዴሬሽን ምክር ቤት የህዝብ አሰፋፈርና ፍላጎት መሰረት በማድረግ ይወስናል ብሎ ጠቅሷል። ይህ ድንጋጌ በአንቀጽ 46/2/ ድንጋጌ ውስጥ የተጠቀሱትን የቋንቋና የማንነት መስፈርቶች ከድንበር ውዝግብ አፈታት መስፈርትነት አስወግዷቸዋል። በዚህም የተነሳ በአንቀጽ 46/2/ እና 48/2/ መካከል ግልፅ መጣረስ እንዳለ መገንዘብ የሚቻል ይመስላል። አንቀጽ 46/2/ የክልሎች ድንበር(ወሰን) የቅድሚያ (የመጀመሪያ) አከላለል መስፈርቶችን የደነገገ ሲሆን አንቀጽ 48/2/ ደግሞ የክልሎች ድንበር ለውጥ አወሳሰን(አደራረግ) መስፈርቶች አደራጅቷል። በመሆኑም በእነዚህ ጉዳዮች ላይ የተለያዩ መስፈርቶች ያሉ በመሆኑ በኢትዮጵያ የፌዴራል አተገባበር ሂደት ውስጥ የማያቋርጥ ክልሎች የድንበር ውዝግብ እንዲነሳ የሚጋብዙበት ሁኔታ የሚፈጥር ይመስላል። ስለሆነም አንቀጽ 48/2/ ከአንቀጽ 46/2/፣ 39/3/፣ 39/5/፣ ከህገመንግስቱ መግቢያና ከአጠቃላይ የህገመንግስቱ ይዘት፣ መንፈስና ዓላማዎች አኳያ አገናዝቦ ገቢራዊ ማድረግ ያስፈልጋል። በመሆኑም የድንበር ውዝግብ በብሔር መልክዓ ምድር አሰፋፈር መሰረት ሊወሰን ይገባል። ይኸውም አሰራር ከህገመንግስቱ መግቢያ፣ ከአንቀጽ 39/3/፣ 39/5/፣ 46/2/ እና ከህገመንግስቱ መርሆዎች ጋር በሚገባ የተናበበና የተጣጣመ መሆኑ ግልፅ ነው።

በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 28/1/ ላይ የፌዴሬሽን ምክር ቤት የህዝብን አሰፋፈር በማጥናት አከባቢው ወደ የትኛው ክልል መካለል እንዳለበት ለመወሰን ሚያስችል በቂ መረጃ እንዳለው ካመነ በዚያው መሰረት ይወስናል። የአዋጁ አንቀጽ 28/2/ እንደሚያስገነዝበው የፌዴሬሽን ምክር ቤት የህዝቡን አሰፋፈር በማጥናት አከራካሪው አከባቢ ወዴት መካለል እንዳለበት ለመወሰን የማይችል መሆኑን ካመነ የህዝቡን ፍላጎት መጠየቅ ይኖርበታል። የህዝቡን ፍላጎት ለመጠየቅ ህዝብ ውሳኔ ማድረግ ያስፈልጋል። እነዚህ ድንጋጌዎች የህዝብን አሰፋፈር እና የህዝቡ ፍላጎትን/የክልሎች ድንበር ለውጥ አወሳሰን (አደራረግ) መስፈርቶችን አማራጮች (alternatives) አድርገዋቸዋል። በዚህም የተነሳ በአዋጅ ቁጥር 251/1993 አንቀጽ 28/1/ና 28/2/ እና የህገመንግስቱ አንቀጽ 48/2/ መካከል ግልፅ መጣረስ እንዳለ መገንዘብ የሚቻል ይመስላል። የሚጋጨው ግን ብዙ ብሔሮች ተጠቃለው በአንድ ክልል ውስጥ በሚታቀፉበት ጊዜ መስፈርቶቹ አማራጮች በሆኑ ግዜ ነው።

በአጠቃላይ የድንበር ውዝግብ የሚወሰነው በሕዝብ አሰፋፈር መስፈርት ነው። ይህም ማለት በአወዛጋቢው ድንበር ላይ የሚኖረው የትኛው/የቱ ብሔር ነው የሚለውን ጥያቄ መመለስ ነው ጉዳዩን የሚወስነው። በመሆኑም በአወዛጋቢው ድንበር ላይ የሚኖረው ብሄር የቱ እንደሆነ በምን መንገድ መወሰን ይገባል? መወሰኛ መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ። እነዚህም፡-ኛ/ በገለልተኛ አካል አስተያየት በድንበሩ የሰፈረውን ብሄር መወሰን ወይም/እና 2ኛ/ የሚመለከተው ህዝብ የየትኛው ብሔር አባል እንደሆነ ህዝብ ውሳኔ እንዲገልፅ በማድረግ ናቸው።

3. ታሪክ ቀመስ ዳሰሳ ባጭሩ

ይህ ክፍል የትግራይ ህዝብና የወገራ ግዛት(ወልቃይትና አከባቢቹ) ታሪካዊ ግንኙነቶችን በተመለከተ ለመቃኘት ታሪክ ቀመስ ማስታወሻ ይዟል። በሌላ አገላለፅ ስለ ትግራይ ህዝብ መልካዓ ምድራዊ አሰፋፈር ታሪክ ዳሰሳ (ከታሪካዊ ሰነዶች) ባጭሩ በዚህ ክፍል ስር ተደርጓል።

Harold G.Marcus “A History of Ethiopia” በሚለው መፅሐፍ ላይ እንዳረጋገጠው አክሱማውያን ከተከዘ በስተደቡብ የሚገኘውን የአገወ ምድርን በማስገበርና የሰሜን ተራሮችን በመቆጣጠር ወታደራዊ መስፋፋት አድርገው ነበር። የአክሱም መንግስታዊ ሀይል የደቡብ ትግራይ አካባቢን በማጠቃለል ዋግና ላስታን በመያዝ እስከ ሰሜን ወሎና አገወ ምድር ድረስ (በጌምድርን ጨምሮ) እስከ 10ኛ ክ/ዘመን መጨረሻ ለመስፋፋት ችሏል።

Serqew Habte selassie በፅሁፉ እንደጠቀሰው የአክሱም ግዛቶች መሃል ሂያምር፣ ራይዳን፣ ሳብና ሐለን በደቡብ ዓረቢያ የሚገኙ ሲሆን ፁያም ጋምቤላ እንደሆነ ቤጋ የሚለው ደግሞ ቤጃ እንደሆነና ጠቅላላ ግዛቱ ምዕራባዊ ኤርትራ አካቶ እስከ ምስራቅ ሱዳን ይደርስ ነበር። በዚህ ዘመን የአክሱም ግዛት ደጅግ ሰፊ እንደሆነ በአራተኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ላይ ነግሶ የነበረው ንጉስ ኢዛና የተወው የድንጋይ ላይ ፅሁፍ በግልፅ ያመለክታል። ንጉስ ኢዛና የኑቢያን እና የቸንተን ግዛቶች ጭምር በቁጥጥር ስር በማድረግ ያስተዳድር እንደነበር የተለያዩ የታሪክ መዛግብቶች በሚገባ መስክረዋል። ኑቢያ ከአባትራ ወንዝ በስተምስራቅ ያለውን የሱዳን ሰሜን ምስራቅ ክፍል አካቶ የሚይዝ ሲሆን የቸንተን ግዛት ደግሞ እስከ ከቀይባህር በስተደቡብ ያለውን ግዛት አተቃልሎ እንደሚይዝ የተለያዩ የታሪክ መዛግብት ዘግበዋል።

ማኑኤል ባራዳ የተባለው ፖርቹጋላዊ ሚሲዮን በ17ኛው ክፍለ ዘመን የትግራይ ታሪካዊና ጂኦግራፊያዊ ዘገባ በሚል ርዕስ በ1634 እ.ኤ.አ በፃፈው ፅሁፍ ላይ የትግራይ አገር አዋሳኞች በስተደቡብ በኩል አልውሃ (አላማጣና ወልዲያ) ፣ በስተሰሜን ሐማሴን; በስተምስራቅ ደግሞ ጋማከል/አማከል(የአፋር በርሃ); በስተምዕራብም ሊማሊሞ(ድብ ባህር); እንደሆነ በጣም ግልፅ በሆነ ሁኔታ በካርታ ንድፍ አስቀምጧል። ይህ ሚሲዮናዊ ይህንን ፅሁፍ በፃፈበት ጊዜ የኢትዮጵያ ንጉስ ፋሲለደስ ነበር። ፅሁፉን ከመፃፉ በፊት በኢትዮጵያ ውስጥ ረመና በሚባል ቦታ በሚሲዮናዊነት ሲኖር ከቆየ በኋላ ሚሲዮናዊያን በሱሲንዩስ እና በፋሲለደስ እንዲባረሩ ሲደረግ እሱም ወደ ኤደን (የመን) ሄደና ይህን ፅሁፍ በየመን ሆኖ ፃፈ።

ከዚህ ባሻገር በ17ኛው ክፍለ ዘመን ደጃዝማች ገላውዲዩስ የተባለው የሸሬ ገዥ ወልቃይትን ጠቅልሎ ያስተዳድር የነበረ ስለመሆኑ በተለያዩ የታሪክ መዛግብት ላይ ተመስክሯል። ደጃዝማች ገላውዲዩስ ወልቃይትን ብቻ ሳይሆን ቆላውን አከባቢ እና በታላቅ ድረስ ያስተዳድር እንደነበር የታሪክ ሰነዶች ይመሰክራሉ።

በ1930ዎቹ መጀመሪያ ደግሞ ራስ ጉግሳ ወሌ በጌምድርን ያስገብር ነበር። ራስ ጉግሳ ወሌ በጌምድርን ሲያስገብሩ በነበረበት ጊዜ ራስ ጉግሳና ራስ ተፈራ (በኃላም ንጉስ ሃይለስላሴ) ግጭት ውስጥ ይገባሉ በዚህም ግጭት ራስ ጉግሳ ወሌ ተሸነፈ። ከዚህ በኋላ ጣሊያን ተሻግሮ ኢትዮጵያን ለቆ ከሄደ በኋላ አፄ ኃይለስላሴ ወልቃይትና አከባቢውን በጌምድር እና ሰሜንን ጠቅላይ ግዛት ውስጥ ቀላቅለው የሸዋ አማሮችን እያፈራረቁ በግዛቱ ላይ ለ33 ዓመታት ሾመውበታል።

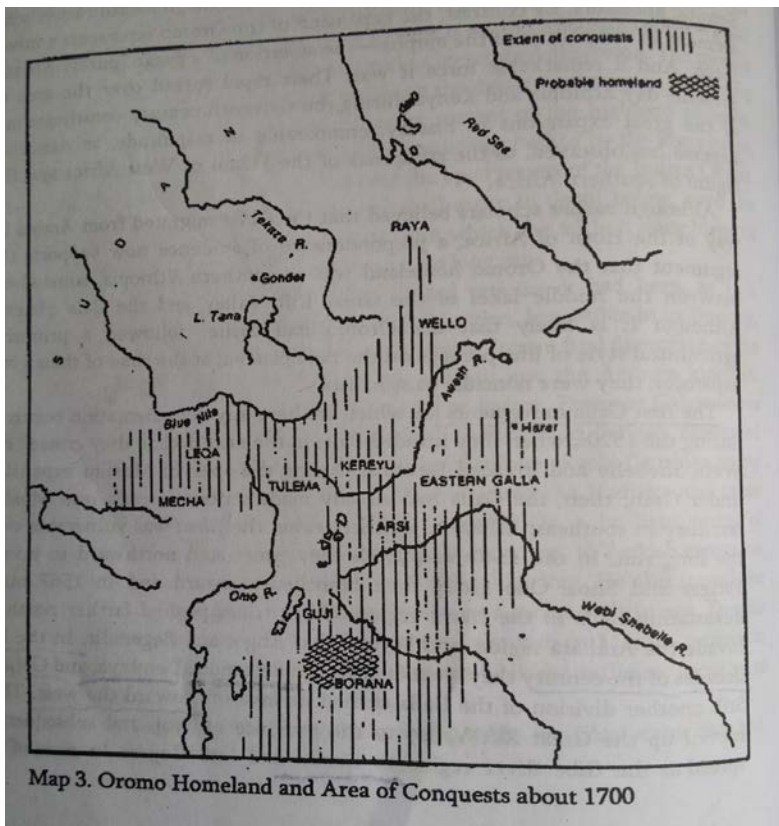
በ1930ዎቹ ላይ FREDRICK SIMOONS አከባቢውን ለሶስት አመት ጎብኝቶና አጥንቶ “NorthWest Ethiopia: Peoples And Economy” በሚለው መፅሐፍ ላይ እንደመሰከረው የወልቃይት ወረዳ ትግራይያን የሰፈሩበት መልካዓ ምድር እንደሆነ ገልጻል። በተመሳሳይ DONALD N. LEVINEን “The Greater Ethiopia: The Evolution Of A Multiethnic Society” በሚለው መፅሐፍ ላይ እንዳረጋገጠው ደብረታቦር የክፍለሃገር መገበያያ ቦታ መሆኑን ጠቅሶ በዚህ የገበያ ቦታ ላይ ገበያተኞች ከቅማንት ወረዳ ከሆነው ከጭልጋ (people brought ginger from chiliga, a kimant district) በእግር ስድስት ቀን ተገዘው ጅንጅብል እንደሚያቀርቡ፣ ገበያተኞች ከአማራው ወረዳ ከጋይንት (wool saddle blankets from gaint, an amhara district) በእግር ሶስት ቀን ተገዘው የሱፍ ብርድ ልብስ እንደሚያቀርቡ፣ ገበያተኞች ከትግራይያን ወረዳ ወልቃይት (cotton from the Tigrean district of wolqait) ስን ቀን በእግር ተገዘው ጥጥ ደብረታቦር እንደሚያቀርቡ መስክሯል። ፍሬዴሪክ ሲሞንና ዶናርድ ሌቪን እንደመሰከሩት ወልቃይት የትግራይያን ወረዳ ነው (ትግራይያን የሰፈሩበት መልካዓምድር) መሆኑን መስክረዋል።

ፕሮፌሰር ኤልቤርቶ ሰባኪ እ.ኤ.አ.1985 “Ethiopia Under Mussoloni: Fascism and The Colonial Experience” በሚል በፃፈው መፅሐፍ ላይ እንዲህ ብሏል ‘... ሌሶና የአማራ ጠቅላይ ግዛት አማርኛ ቋንቋ ተናጋሪ የሆኑ ግዛቶች ብቻ እንዲይዝ ቢከራከርም ፀለምት በአብዛኛው ትግርኛ ተናጋሪ አካባቢ ቢሆንም የጠቅላይ ግዛቱን ወሰን የተከዘን ወንዝ በመከተል ለመከለል ሲባል ወደ አማራ ተከልሏል። ሌሎች እንደ ወልቃይት፣ ዋልድባ፣ ፀገዴ፣ ሰሜን፣ ወገራ እና በለሳን የመሳሰሉ ግዛቶች ከአማራ ይልቅ በትግርኛ ተናጋሪዎች የተያዙ (ትግርኛ ተናጋሪዎች የሰፈሩበት) እና ከኢጣሊያ ወረራ በፊት ከሰቲት ወንዝ በስተደቡብ የሚገኙት እነዚህ አካባቢዎች (ግዛቶች) የኢኮኖሚ ግንኙነታቸው ከጎንደር ይልቅ ከአስመራ ጋር እንደሆነ በሚገባ አጥንቶ መስክሯል። ኢጣልያ ኢትዮጵያን በምታስተዳድርበት ጊዜ በስድስት ጠቅላይ ግዛቶች ከፋፍሎ የነበረ ሲሆን ክፍፍሉም በድንበሩ ላይ የሰፈረውን ብሄር ማንነት መስፈርት በማድረግ ነበር። ፕሮፌሰር ኤልቤርቶ ሰባኪ በተጨማሪ እንዳረጋገጠው የእቴጌ ጣይቱ ወገን የሆኑት ደጃዝማች አያሌዉ ብሩ ለንግስቱ ለነበራቸው ታማኝነትና ለሰጡት ድጋፍ ማካካሻ እንዲሆናቸው ወልቃይት፣ጸገዴ፣ወገራና የሰሜን የተወሰኑ ክፍለ ግዛት ተሰጥቷቸዋል።

ራስ ሚካኤል ሱሉል በአፄ ኢያሱ ጊዜ ሰሜን ግዛትን ጨምሮ መላ ትግራይ ትግርኛ (ኤርትራን ጨምሮ) እስከ ቀይ ባህር ምፅዋ ድረስ ለአርባ ዓመት ሲገዙ ነበር። በኃላም በአፄ ኢዩአስ ስር ከነሙሉ ወታደራቸው መቀመጫቸውን ጎንደር አድርገው ኢትዮጵያን በእደራሴነት ከአስር ዓመት በላይ ገዝተዋል።

ደጃዝማች ወ/ሰላሴ እ.ኤ.አ. ከ1809 ድምር ትግራይን የወገራን ግዛት ጨምሮ መርተዋል።የሰሜን ግዛት የወገራን ግዛትን የማያጠቃልል ሲሆን የወገራ ግዛት ደግሞ ወልቃትን፣ጸገዴና ጸለምትን ያጠቃልላል።በ1809 አካባቢ ወ/ሰላሴ በወገራ ግዛቱ በኩል አጎራባች ከሆነው የሰሜን ግዛት መሳፍንቶች ደጃዝማች ገብሩና ራስ ሀይለማርያም ጋር ግንኙነቱን በማጠናከር ሲገዛ ነበር።ዶናልድ በመጽሃፉ ላይ በካርታ ጥምር እንደጠቆመው የበጌምድር ግዛት፤ የደምቢያን፤ የሰሜንንና የወገራን (የወልቃትንና ሌሎች አካባቢዎች) ግዛቶች አካቶ አይዝም። ይህንኑ ለመመገንዝብ ቀጥሎ ያለውን በዶናልድ በመጽሃፉ ላይ የተካተተውን ካርታ ይመልከቱ።

Map 3. Oromo Homeland and Area of Conquests about 1700

Map – Oromo homeland and area of conquests about 1700

Harold G.Marcus አጥንቶ እንዳረጋገጠው ወ/ሰላሴ አዘበ(ራያ) ግዛትን ብቻቸውን በማስመለስ እና ወደ ትግራይ መተላለፊያ የነበረውን ላስታን በመያዝ አቋሙን ማሳየቱን ገልጧል። በመቀጠልም ወ/ሰላሴ ወደ ጠረፍ ዘምቶ የሙስሊሙን ንግድ ተቆጣጥሮ ማስገበር ቻለ። በዘመነ መሳፍንት የትግራይ ገዢዎች እንደሌሎቹ ትልልቅ ክፍለ ሃገሮች ሁሉ ራስ ገዝ የሆኑ ግዛቶች ነበሩባቸው። ከእነዚህ የትግራይ ግዛቶች ውስጥ ብዙዎቹ ልዩ ልዩ ተወዳዳሪ አውራጃዎች ተደማምረው ነፃ ራስ ገዝ ጠቅላይ ግዛት የሆኑት ደጃዝማች ስባጋድስ ስልጣን ከያዙ በኋላ ነው።

ደጃዝማች ስባጋድስ ትግራይንና ኤርትራን ከነቀይባህሩ (እስከ ምጽዋ አካባቢ አለፈ ምላሽ) ጋር በአንድ ላይ በመስፍንነት ከ1808-1823 ድረስ ገዝተዋል። የደጃዝማች ስባጋድስ የእነዚህ ግዛታቸው ድንበር ወሰን የሰሜኑ ባላባት ከሚያስተዳድረው ሰሜን ግዛት በስተሰሜን በኩል የሚገኙትን **ወገራን ግዛት** (የወልቃይትና አካባቢዎችን) አጠቃሎ የያዘ ነው። የደጃዝማች መዳከምን የተመለከተው ስባጋድስ የደጃዝማች ወ/ሰላሴን አላማ በመከተል ሰሜኑን፣ በጌምድርን እና አካባቢውን ከትግራይ ጋር በመቀላቀል ጎንደር ላይ መንግስቱን ለመመስረት ተንቀሳቅሷል። የላስታው ገዥ ማርዬ በጌምድርን፣ የጁንና ወሎን በማስገበር ደጃዝማች ስባጋድስን ለመውረር ተነሳ። በ1831 ዓ.ም ራስ ማርዬ የጁንና ወሎን ምርኮኞቹን አስከትሎ ከጎንደር በስተሰሜን ወደምትገኘው **ደብረ ዐባይ** ስባጋድስ ወደሚገኙበት ቦታ ዘምተው ሲዋጉ የሞቱ ሲሆን ስባጋድስ ከውጊያው በሃላ ሞት ተፋርዶባቸው በሞት ተቀጥተዋል።

የትግራይ መስፍን ደጃዝማች ስባጋድስ ከሞቱ በኋላ በእርሳቸው ቦታ **ደጃዝማች ወቤ ሀይለማርያም** ደጃዝማች ስባጋድስን ተክተው ትግራይ ትግራኝ **ሰሜንን ጨምረው** ከ1823-1845 ድረስ ለሀያ ሶስት አመታት ገዝተዋል። Harold G.Marcus እንዲሁ እንዳረጋገጠው ራስ ወቤ ሀይለማርያም ትግራይን **ወገራንና ሰሜንን ጨምሮ** በአንድነት በማስተዳደር የአሮሞን ሀይል ለማስቆም ችለዋል። ደጃዝማች ወቤ ሀይለማርያም ደጃዝማች ስባጋድስ ከመሞታቸው በፊት **ሰሜንን** ሲገዙ የቆዩና ከደጃዝማች ስባጋድስ ጋር በጋብቻ የተሳሰሩ ነበሩ።

አገዳሚ ጉጉሴ በመባል ይጠራ የነበረው ወልደሚካኤል በአጼ ቴዎድሮስ ዘመን መንግስት ትግራይንና ቤንሻንጉልን ጠቅልሎ ይገዛ እንደነበር እኝህ ጸሐፊ መስክረዋል። ወ/ሚካኤል የደጃዝማች ወቤ ሀ/ማርያም የእህት ልጅ ሲሆን የቴዎድሮስን አገዛዝን ባለመቀበል ታግሏል። እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባው ነገር እስከ እ.ኤ.አ 1943 ድረስ በጌምድር በሚል ስያሜ የሚጠራው ግዛት የሰሜን፣የደንቢያ፣የወገራን(የወልቃትንና ሌሎች አካባቢዎች) ግዛቶች አጠቃሎ አያወቅም። የሰሜን ግዛት በሚል ስያሜ የሚጠራው አካባቢ የወገራን(የወልቃትንና ሌሎች አካባቢዎች) ግዛት አጠቃሎ የማይዝ መሆኑን ብርሃኑ አስርስ ማን ይናገር የነበረ...የታህሳስ ግርግር እና መዘዙ በሚለው መፅሐፍ ላይ ገልጧል። የሰሜንና የወገራ (ወልቃይትና ሌሎች አካባቢዎች) ግዛቶች ከቤንሻንጉል ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ በታሪክ የተዋሀዱት እ.ኤ.አ በ1943 ነው።

ወ/ሚካኤል ትግራይን በጌምድርን ጠቅልሎ ይገዛ ነበር ሲባል የትግራይን እና የቤንሻንጉልን አዋሳኝ ድምባር ከ1943 በፊት በጌምድር ተብሎ የሚጠራው ግዛት የሰሜን ግዛት ስሜናዊ ጫፍ መሆኑን ያሳያል። ይህ ማለት ደግሞ የቤንሻንጉል ግዛት የዳሞትን፣የደምቢያን፣ የሰሜንንና የወገራን(የወልቃትንና ሌሎች አካባቢዎች) ግዛቶች እ.ኤ.አ እስከ 1943 ድረስ አካቶ የማይዝ መሆኑን ያሳያል። በ1868 ዓ.ም አጼ ቴዎድሮስ ሲሞቱ የትግራይዎን የንግስ ሐረግን ለማስመለስ ቀድሞ ለመውጣት ቻሉ። ለሺ ዓመታት ከተቋረጠ በኋላ ዙፋኑን ወደ ትግራይ በ1871 ዓ.ም የመለሱት ዩሐንስ 4ኛ ኢትዮጵያን ፊደራላዊ በሆነ መልኩ በመልካም ሁኔታ ማስተዳደራቸው እንከን በሌለው ሁኔታ የተመሰከረላቸው ነበሩ።

አጼ ፋሲል ለመናገሻነት የመረጡት ቦታ ቀድሞም ጎንደር ተብሎ ይጠራ ነበር። ጎንደር የሚለው ስያሜ አመጣጥ እንዴት እንደሆነ የጎንደር ከተማ መዘጋጃ ቤት ጋዜጣ በ1966 አ.ም «ትዕይንተ ጎንደር ዜና» ጋዜጣ ላይ ወይንአ ሰይንአ የተባሉት ወንድማማቾች ከብዙ አመታት በፊት ከእንደርታ አወርጃ ኩሐ ተነስተው በሰሜን በኩል አቋርጠው በአንገራብና በቀሃ ወንዝ የሚገኘውን ቦታ ይዘው ከሰፈሩበት በኋላና አገሩን እያቀኑ ከተባዙ በኋላ ወንድማማቾቹ በድንበር ገፈኸን በመባባል በተጣሉበት ጊዜ ሽማግሌ ከሁለቱ ወንድማማቾች በአድማ አነስተኛውን የሆነውን አይቶ አንተስ ብሆን ምንአለ « በሱ ጎን እደር፣ አሁንም ቢሆን አሱ ጎን እደር» ብሎ በመወሰኑ የተነሳ ቦታው ጎንደር ተብሎ ይጠራ እንደነበር ገልጧል። የሁለቱ ወንድማማቾች ከትግራይ መጥቶ ባዶ ቦታ ላይ እንደሰፈሩና ጎንደር የሚለው ስያሜ በነዚህ ወንድማማቾች ምክንያት እንደወጣ በ፡ትዕይንተ ጎንደር ዜና» ጋዜጣ ላይ ተመሳክሯል። የአጼ ፋሲል አባት የሆነው አጼ ሱስኒዮስ ዋና ከተማቸው ደንቀዝ የነበረ ሲሆን ልጃቸውም እስከ 1627 ድረስ መቀመጫቸውን ደንቀዝ አድርገው ነበር።

አጼ ዩሐንስ 4ኛ የኢትዮጵያ ንጉስ ነገስት ሆነው ኢትዮጵያን በሚያስተዳድሩበት ጊዜ ልጃቸውን ራስ አራአያ ስላሴን የጎንደር ገዥ አድርገው ሸመዋቸው ነበር። ራስ አራአያ ስላሴ በኋላም የወሎ ገዥ ሆነው አስተዳድረዋል።አጼ ዩሐንስ 4ኛ ኢትዮጵያን በሚያስተዳድሩበት ጊዜ ታላቁ ቤተ መንግስትን በመቀሌ ከተማ ቢያሰሩም አብዛኛውን ጊዜ መቀመጫቸው ሐሽንጌ፣ደሴ እና በተለይም ደብረ ታቦር ነበር። ራስ ስዩም ኢጣሊያ ኢትዮጵያን በምታስተዳድርበት ጊዜ የኢትዮጵያ ሰሜናዊ መስፍን ተብለው ላሰታን፣ ወግን፣ የጁን፣ ወልቃይትንና ጸገዴን በግዛታቸው ስር አጠቃለው እንደነበር የታሪክ ሰነዶች ይጠቁማሉ።

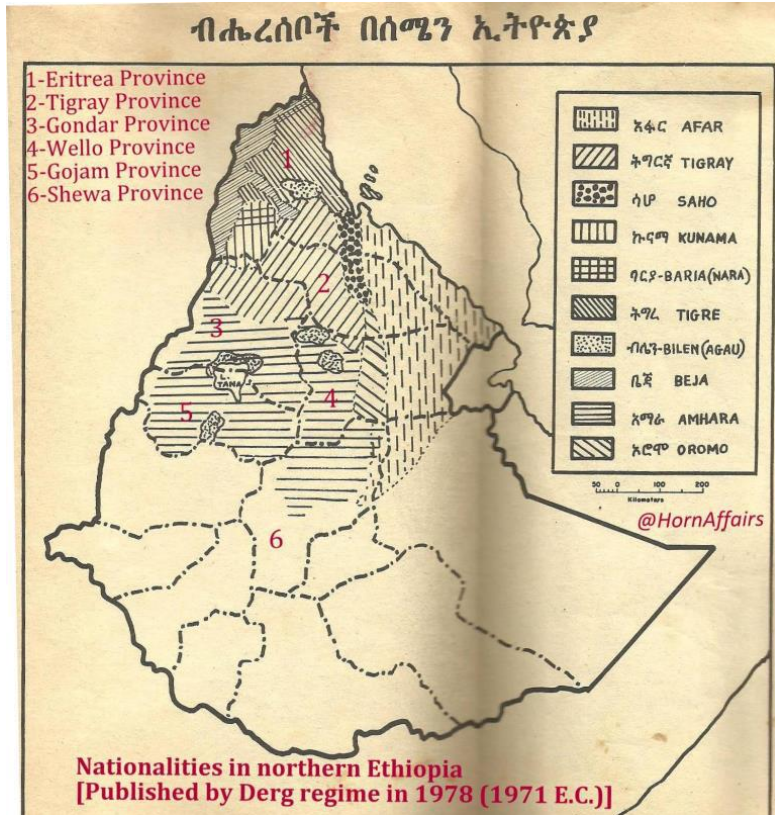
Augusto B.Wild ከአድዋ ድል 12 አመት በፊት ትግራይን እንዲሁም የአድዋ ድልን ተከትሎ ትግራይን፣ቤንሻንጉል፣የጁና ሸዋን ጎብኝቶ Modern Abyssinia በሚል በጻፉው መጽሐፍ ላይ የሰሜን ባላባት ከሚያስተዳድረው ሰሜን ግዛት በስተሰሜን በኩል የሚገኙትን የወልቃይት፣ጸገዴና አካባቢዎቹ ትግራይዎን እንደሰፈሩበት እና የትግራይ አካል እንደሆኑ አመልክቷል።

በ1984 አ.ም በተደረገው ህዝብና ቤቶች ቆጠራ በወልቃይት፣በጸለምት፣በቃፍታ ሁመራ እና በጸገዴ ወረዳዎች ውስጥ የብሔሮች ስብጥር ምን እንደሚመስል ተጠቅሷል። በዚህም መሰረት በጸለምት ወረዳ 87,012 የሚሆኑ ትግራይዎን እንደሰፈሩበት እንዲሁም 10,382 አማሮች እንደሰፈሩበት አረጋግጧል። በወልቃይት ወረዳ ውስጥ ደግሞ 87,099 ትግራይዎን እንደሰፈሩበት እንዲሁም 2,734 አማሮች እንደሰፈሩበት አመልክቷል። በቃፍታ ሁመራ ወረዳ ደግሞ 41,999 ትግራይዎን እና 3,800 አማሮች እንደሚኖሩበት በቆጠራው ውጤት ላይ መስክሯል። በ1999 አ.ም በተደረገው ህዝብና ቤቶች ቆጠራ ላይም ውጤቱ ያው ነው።

ከዚህም በላይ፣ በነዚህ አካባቢ የሚገኙ ቦታዎችና ተራራዎች በአብዛኛው ስያሜያቸው የትግርኛ ቋንቋ ነው። ለምሳሌ ቃፍታ ሁመራ፣ጸለምት፣ማይካድራ፣ቃብትያ ሶላ፣ አዲሕድረ ወዘተ ስያሜያቸው የትግርኛ ቋንቋ ነው። እንዲሁም በእነዚህ አካባቢ

የሚገኙ ሰዎች የሚግባቡበት መደበኛ ቋንቋ ትግርኛ እንደሆነ ክፍሉ ታደስ ያ ትውልድ በሚለው መጽሃፍ ቅጽ ሶስት ላይ መስክሯል።

የደርግ መንግስት Class Struggle and The Problem In Eritrea በሚል 1971 አ.ም ባሳተመው መጽሃፍ ላይ የሚከተለውን በሰሜን ኢትዮጵያ የሚገኙትን ብሔረሰቦች ስርጭት የሚያሳየውን ካርታ አካትቷል። በዚህ ካርታ ላይም እንደምናየው ከተከዘ በስተደቡብ የሚገኙት የወልቃይት፣የጸገዴ፣ጸለምት፣ሁመራ እና ሌሎች አካባቢዎች የትግራይ ብሔረሰብ የሰፈረባቸው መልክአምድሮች መሆናቸውን መስክሯል።

Map – Nationalities in northern Ethiopia in 1970s

4. መደምደምያ

አማሮችና ትግራዊያን በግዛት ፍላጎት ሲጮክኩሩ የቆዩ መሆኑን የታሪክ ሰነዶች ዘግበዋል። የእነኚህ የክፍለ ሃገር ድንበሮች በዚህ የተነሳ ከትውልድ ትውልድ በጣም መለዋወጣቸው ብቻ ሳይሆን አንዳንድ ጊዜ የአውራጃ ወይም የወረዳ ልዩነት፤ ለምሳሌ በሸዋ በመንዝና በይፋት መካከል፤ በትግራይ በሽሬ እና በአድዋ መካከል ያለው ልዩነት በክፍለ ሃገር መካከል ከሚገኙት ልዩነቶች ይልቅ በጣም ጎልተው ይታያሉ። እዚህ ላይ ለመጥቀስ ያህል አማሮች በአገራቸው የመላው አማራ ማህበረሰብ ነን ብለው አባልነታቸውን ከቶ አጥብቀው አያውቁም። ማንነታቸውን ለመግለፅ በክፍለ ሃገር ደረጃ ጎጃሞች፣ ሸዋዎች በሚል ነው። በተቃራኒው በትግራይ ህዝብ መካከል የተለየ ቅርብ ግንኙነት ነበርም፤ አለም። ምንም እንኳን የትግራይ ህዝብ ለምዕተ ዓመታት በአማሮች ነገሰታት እንደራሴዎች ስር ሲገዛ ቢኖርም ከአማሮችም ጋር የመጭከር ባህል ቢኖርም ከኢትዮጵያ ብሔራዊ ማህበረሰብ ዓላማ ጋር አንድ ዓይነት ያላቋረጠ ታማኝነት ጠብቆ ኖሮአል። የትግራይ ህዝብ ለምዕተ ዓመታት በአማሮች ነገሰታት እንደራሴዎች ስር ሲገዛ ቢኖርም በዘመኑ ከነበራቸው ችግርና በአካባቢያቸው ጉዳይ ተወጥረው የቀድሞ አባቶቻቸው በአዋሰኗቸው ክፍለሃገራት እየኖሩ አብዛኞቹ ከነበሩበት ሳይነቃነቁ ቆይተዋል።

የትግራይ ህዝብ የሰፈረበት መልክአምድሮችና **የትግራይ ጠቅላይ ግዛት(የትግራይ ክፍለ ሃገር) ግዛት** ወስን የተለያዩ ናቸው። በሃይለስላሴ ዘመን የትግራይ ጠቅላይ ግዛት(በሃላም በደርግ ዘመን የትግራይ ክፍለ ሃገር) ግዛት ወስን የተካለለው በድንበሩ ላይ የሰፈረውን ብሄር ማንነት(ቋንቋ)ን መስፈርት በማድረግ አይደለም። **የትግራይ ጠቅላይ ግዛት(የትግራይ ክፍለ ሃገር) ግዛት** ወስን ተከዘ ነው ማለት **የትግራይ ህዝብ** የሰፈረው ከተከዘ ወንዝ በስተሰሜን በሚገኙት አካባቢዎች ብቻ ነው ማለት አይደለም። ምክንያቱም የጠቅላይ ግዛት(የክፍለ ሃገር) ግዛት ወስን/መልክአምድርና **የትግራይ ህዝብ መልክአምድር** ይለያያሉ። : በአሁኑ ህገመንግስት ደግሞ የድንበር አከላለል በአጠቃላይ የሚወሰነው በሕዝብ/ብሄር አሰፋፈር መስፈርት ነው። ይህም ማለት በድንበር ላይ የሚኖረው የትኛው/የቱ ብሔር(ሕዝብ) ነው የሚለውን ጥያቄ መመለስ ነው በሕዝብ/ብሄር አሰፋፈር የሚወሰነው። በመሆኑም **የትግራይ ክልል** ወሰን ተከዘ ነው የሚለው ክርክር መስረት የለውም።